

NOVEMBER/DECEMBER 1986

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

ECHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

De nieuwe europeaan

De
samensmelting
van vele
naties

**WIE
ONTBRAKEN ER
OP DE EXPO?**

**DE WAARHEID
OVER
RECLAME**

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van lezers en van de leden van de Wereldwijde Kerk van God. De Echte Waarheid streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. België: postrekening 000-0157667-42; bankrekening 721-5205043-14. Verantwoordelijke uitgever H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Nederland: postgiro 1954800; bankrekening 55.50.13.340. Deze rekeningen zijn voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Nieuwegein, Nederland. Verspreiding en redactie van de nederlandstalige editie, tevens adres voor alle correspondentie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.

OPRICHTER

HERBERT W. ARMSTRONG
1892-1986

UITGEVER:

JOSEPH W. TKACH

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

NIEUWSREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

ALGHEELE VORMGEVING:

MONTE WOLVERTON

REDACTEUREN:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK
C. MEREDITH, DONALD D. SCHROEDER,
JOHN R. SCHROEDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,
ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,
DAVID HULME, PAUL KROLL, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, MICHAEL A. SNYDER,
WILLIAM STENGER, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

WERNER JEBENS, DAWNA BORAX,
MARYANN PIROG, MARIA STAHL, TONY STYER,
RON TOOTH, EILEEN WENDLING

VORMGEVING:

Grafische verzorging: RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator internationale edities: WENDY STYER

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

GREG S. SMITH

Senior fotograaf: WARREN WATSON

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,

CHARLES FELDBUSH, HAL FINCH, ALFRED HENNIG,

ELIZABETH RUCKER, JENNIFER VANDERGRIFF

Fotoarchivaris: KEVIN BLACKBURN

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT

Hoofd productie: ROGER LIPPROSS

Productie: RON TAYLOR

Coördinatoren internationale edities:

GERALD CHAPMAN, BOB MILLER

Distributie: BOYD LEESON

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

DUIJS: JOHN B. KARLSON

ENGELS: JOHN R. SCHROEDER

FRANS: DIBAR APARTIAN

ITALIAANS: CARN CATHERWOOD

NEDERLANDS: JOHAN WILMS

NOORS: ROY ØSTENSEN

SPAANS: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGELAND: FRANK BROWN

FILIPPIJNEN: GUY AMES

FRANKRIJK: SAM KNELLER

LATIJS-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

WEST-DUIJSLAND: FRANK SCHNEE

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

ae ECHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

19E JAARGANG No. 10

OPLAGE WERELDWIJD 7.857.000

Nov.-Dec. 1986

INHOUD

- 1 Persoonlijk van de uitgever
- 2 Vijf visies op Europa
- 5 Het dilemma van Groot-Brittannië
- 6 50 jaar terug . . .
- 8 Mysterie der Eeuwen
Het mysterie van het Koninkrijk van God
- 11 Internationale Informatie
Wie ontbraken er op EXPO '86?
- 14 Leer kinderen de waarheid over reclame
- 19 Uit het tv-programma
De vier ruiters van de Apocalyps
- 21 Het gezag van de Bijbel
De stenen spreken, luid en duidelijk (deel 2)
- 23 De strijd duurt voort:
Evolutie versus schepping
- 27 Nieuwsoverzicht

VOORPAGINA

Het is slechts een kwestie van tijd alvorens de verschillende volken van Europa zichzelf zullen zien als ingezetenen van één enkele politieke entiteit, die weldra voor korte tijd de grootste supermacht op aarde zal zijn.

FOTO HAL FINCH

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Noors en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1986 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

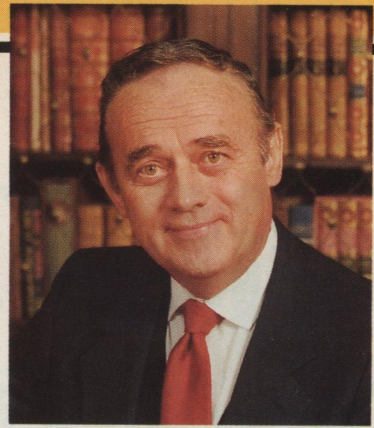
Telefoon: 03402-39922

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena, Californië 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australië
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

PERSOONLIJK VAN DE UITGEVER

Hij heeft aan u gedacht

Met dit nummer voltooien wij onze seriepublicatie van *Mysterie der Eeuwen* van Herbert W. Armstrong. Ondanks een achteruitgaande gezondheid en het feit dat hij nagenoeg blind was bleef mijnheer Armstrong tijdens het laatste jaar van zijn leven volhouden om dit boek, zijn laatste, te voltooien. Hij besloot *Mysterie der Eeuwen* in afleveringen in DE ECHTE WAARHEID te doen verschijnen, als een afscheidsgeschenk aan de miljoenen mensen die hij gedurende zijn lange leven via de radio, de televisie en het gedrukte woord had gediend.

Waar Herbert W. Armstrong de meeste waarde aan hechtte, en waar hij het hardst aan bouwde, was zijn *inzicht*. Toen in 1926 zijn persoonlijke godsdienstige opvattingen aan de kaak werden gesteld, ging hij op zoek naar inzicht. Zijn hele leven heeft hij meer gewild dan alleen kennis — hij wilde weten WAAROM. Hij richtte zijn energie en zijn enorme concentratievermogen op het zoeken naar de antwoorden op enkele van de belangrijkste levensvragen: Bestaat God werkelijk? Zo ja, wat verwacht Hij van ons? Wat was zijn doel met de schepping van de mens? Is er inderdaad een doel?

Mijnheer Armstrong was niet bereid de vage en vaak verwarde concepten te aanvaarden die doorgaan voor antwoorden op deze vragen. Hij wilde *de waarheid*.

Zij kwam aanvankelijk langzaam. Maar hij had een essentieel principe ontdekt: „... een goed inzicht hebben allen die ze [Gods geboden] betrachten” (Ps. 111:10). Terwijl hij zich ijverig boog over het Woord van God, bracht hij wat hij leerde in praktijk. Hij beseftte ook dat onderricht verantwoordelijkheid met zich meebrengt en terwijl God hem leidde, begon hij zijn inzicht met anderen te delen. Het was een uiterst klein begin: wekelijks een half uur op een klein radiostation en een met de hand gestencild tijdschrift. Maar mijnheer Armstrong onderwees met de flair die hem in de jaren '20 in het reclamevak succes had gebracht. God zegende zijn inspanningen, en THE PLAIN TRUTH en het programma THE WORLD TOMORROW namen in betekenis toe en bereiken — en onderwijzen — nu miljoenen mensen overal ter wereld.

Herbert W. Armstrong vergeleek het begrijpen van de Bijbel vaak met het leggen van een puzzel. Eerst zijn er een hoop stukken die geen verband met elkaar hebben. Maar naarmate men deze in elkaar past begint er een duidelijk beeld te ontstaan. Door de jaren heen gaf God hem steeds meer stukken van de puzzel, en hij hield nooit op met leren. Kort voordat hij stierf, zei hij dat hij in de laatste tien jaar van zijn lange leven meer geleerd had dan in al de tientallen jaren ervoor.

Mysterie der Eeuwen is de neerslag van deze kennis. Het bevat uiterst belangrijke sleutels tot het begrip van Gods plan, dat in de Bijbel wordt geopenbaard. *Mysterie der Eeuwen* is in een zeer werkelijke zin een testament, bedoeld om te worden overgedragen aan degenen die daar prijs op stellen. Nu wij aan de laatste aflevering van dit opmerkelijke boek gekomen zijn, willen wij uiting geven aan onze dankbaarheid jegens Herbert W. Armstrong aan wie wij zoveel verschuldigd zijn. Hij deelde zijn inzicht vrijelijk met ons. Hij hield van zijn lezers en respecteerde hen en hij heeft aan u gedacht in zijn wilsbeschikking.

Joseph W. Tkach

Noot: Nieuwe lezers die niet alle afleveringen hebben gelezen en degenen die graag over de complete tekst in boekvorm willen beschikken wijzen wij erop dat in de loop van 1987 de nederlandsstalige editie zal verschijnen hetgeen in DE ECHTE WAARHEID zal worden bekendgemaakt.

Vijf Visies op Europa

John Ross Schroeder

Drie grootmachten en het Vaticaan hebben elk hun eigen visie op het Europese gebeuren. Maar wat is de uiterst belangrijke vijfde visie?

Aan boord van de Koningin Beatrix op weg van Nederland naar Engeland.

Hoe verschillend lijkt Europa, al naar de plaats van waarneming. Voor de Verenigde Staten lijkt Europa zus, en voor de Sovjet-Unie zo. Dit is niet zo verwonderlijk, Amerika ligt immers een oceaan van Europa verwijderd, terwijl de Sovjet-Unie en het Europese continent aan elkaar zitten vastgeklonken.

Hoe Europa zichzelf ziet, verschilt van de contrasterende visies van de beide supermachten. Want Europa kijkt zowel oostwaarts naar de Sovjet-Unie als westwaarts naar de V.S.

Politieke geografie vormt evenwel niet de enige faktor. Het Vaticaan ziet Europa in termen van religieuze geografie. De Paus komt uit Polen. Het spreekt vanzelf dat de landen van het Oostblok onuitwisbaar in zijn geest staan gegrift.

Waarom uiteenlopende zienswijzen?

In zijn column in *Newsweek* plaatst Anthony Sampson deze geografische

verschillen in het juiste perspectief: „In weerwil van het gemak van het reizen met straalvliegtuigen, of mogelijk juist als gevolg daarvan, hebben politici er moeite mee, zich te realiseren hoe verschillend de wereld zich vanuit verschillende waarnemingspunten voordoet. Europeanen kunnen nooit begrijpen waarom Amerikanen zich zoveel zorgen maken over Nicaragua, terwijl Amerikanen niet inzien waarom Europeanen zo overgevoelig zijn ten aanzien van Libië.

„Het antwoord luidt misschien dat Nicaragua even dicht bij Miami ligt als Libië bij Rome” (*Newsweek*, 26 mei 1986).

Hoewel wereldleiders over de aardbol plegen te vliegen, zijn de meeste mensen doorgaans aan de grond gebonden. Het is dan ook nauwelijks verwonderlijk dat bevolkingsgroepen van uiteenlopende nationaliteit en cultuur een verschillende kijk op Europa hebben.

Het is bijzonder belangrijk deze essentiële verschillen in zienswijze te begrijpen. Welke van die visies is werkelijk juist?

Een bezorgd Amerika

Amerika ziet Europa steeds meer als een economische bedreiging, maar ook als een van haar afhankelijke militaire partner. Vele maanden lang hebben serieuze krantebeschouwingen het nu gehad over een potentiële handelsoor-

log tussen de Verenigde Staten en de Europese Gemeenschap.

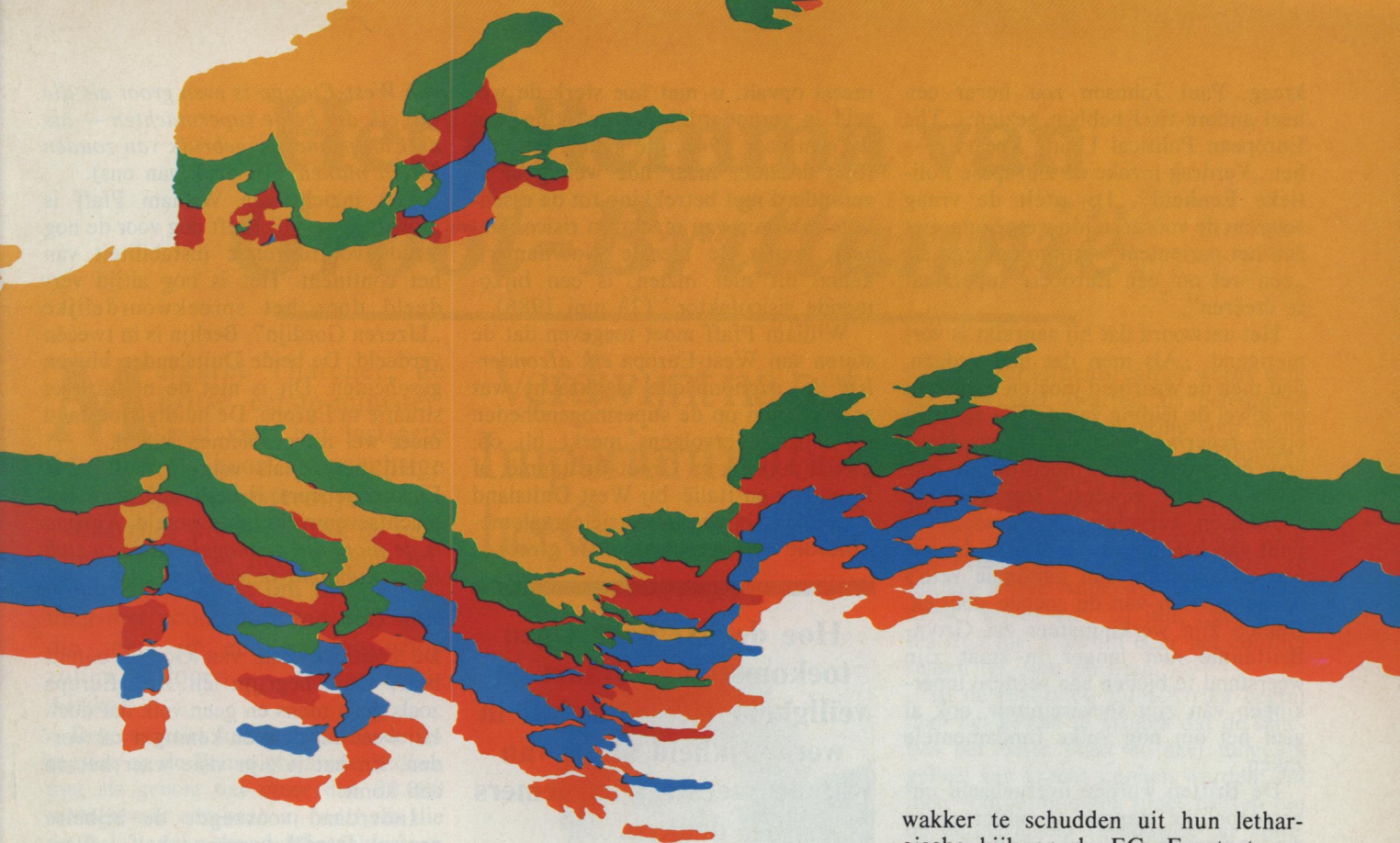
Een communiqué uit Luxemburg luidt: „Een handelsoorlog tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten kwam gisteren dichterbij toen de ministers van buitenlandse zaken van de EG-landen besloten de voorgestelde beperkingen op importen uit de EG met gelijke munt te vergelden...” (*Daily Telegraph*, 18 juni 1986).

Militair gezien beginnen de V.S. er genoeg van te krijgen voor de defensie van Europa op te draaien. Europa schijnt niet erg dankbaar te zijn, en maar weinig neiging tot samenwerking met de V.S. te vertonen. Daarvan getuigt de reactie op het bombardement van Libië.

Anthony Sampson, zelf een Brit en enthousiast voorstander van een Europese politieke unie, vat de Amerikaanse gevoelens als volgt samen: „... Dat gebrek aan Europese eenheid ergert de Amerikanen in hoge mate. Wanneer Europa zo gebeten is op de politiek van Washington, waarom biedt het dan geen alternatief aan? Wordt het nu, na 40 jaar, geen tijd dat de Europeanen hun eigen defensieproblemen onder de ogen zien...” (op. cit.).

Wat men nooit dient te onderschatten, is de neiging tot isolationisme in de V.S. President George Washington waarschuwde de Amerikanen zich niet te verstrikken in bondgenootschappen

met Europese mogelijkheden. De woorden van president Washington drongen diep door in de Amerikaanse psyche. Het was dan ook met tegenzin dat Amerika zich in de twee grote Europese oorlogen van deze eeuw mengde. In beide gevallen bleven de Verenigde Staten meer dan twee jaar lang aarzelen.

Enkele Amerikaanse leiders bepleiten nu de terugtrekking van Amerikaanse troepen uit Europa. Er zijn maar weinig dingen die de Sovjets gelukkiger zouden stemmen.

Gorbatsjovs kijk op Europa

Het is een oude wens van de Russen Europa van Noord-Amerika af te koppelen. In hun Europese visie is voor de Verenigde Staten geen plaats.

De *Sydney Morning Herald* zette boven zijn artikel over het bezoek van de Russische leider aan Oost-Duitsland: „Gorbatsjov streeft naar Europese solidariteit”. De Sovjet-Unie wenst Europese eenheid, maar dat moet dan wel een eenheid zijn die in haar belang is.

Gorbatsjov sneed het thema van continentale eensgezindheid aan. Sinds De Gaulle is dit concept nooit zo nadrukkelijk naar voren gebracht. Het Australische artikel zegt: „In de diverse toespraken tijdens zijn bezoek scheen de voornaamste boodschap op

de Europeanen in het algemeen, en op West-Duitsland in het bijzonder gericht te zijn.”

Voorts „verklaarde Gorbatsjov dat de Sovjet-Unie gereed stond haar betrekkingen met West-Duitsland — ‘een Europese staat van de grootste betekenis’ — tot ontwikkeling te brengen” (23 april 1986). Een beperkte *toenadering* tussen de Bondsrepubliek en de Duitse Democratische Republiek valt niet buiten het bestek van het Russische denken. Een deel van de prijs daarvoor is echter de neutraliteit van Duitsland.

De Sovjets zijn uit op Europese solidariteit, gekoppeld aan politieke neutraliteit. Maar Europa deelt Moskou's visie niet.

Hoe de EG haar eigen toekomstige welvaart en veiligheid ziet, verschilt in werkelijkheid sterk van wat de meeste waarnemers denken. Ook in Engeland heeft slechts een klein aantal journalisten de dikke mist van verwarrende retoriek weten te doorboren — en gewezen op de werkelijke richting waarin Europa zich beweegt en op de betekenis hiervan voor Engeland.

Een toekomstige politieke unie

In een artikel in *The Times* doet Paul Johnson zijn uiterste best de Britten

wakker te schudden uit hun lethargische kijk op de EG. Er staat een fundamentele wijziging in de Britse betrekkingen met de EG voor de deur. Een wettelijke regeling zal niet lang op zich laten wachten. Maar „kabinet, Lagerhuis en media zijn er niet van onder de indruk”, merkte hij op (23 juni 1986). Verder schreef hij: „Het is in feite [een bekrachtiging van] een geheel nieuw verdrag, dat qua betekenis op hetzelfde niveau geplaatst had dienen te worden als het oorspronkelijke verdrag van Rome.”

Dit punt, dat het Britse publiek heeft verkozen te negeren, is geen geringe aangelegenheid. Johnson zegt over het geamendeerde verdrag: „Het zal de betrekkingen tussen de EG-staten omvormen tot een Europese unie, en deze van de noodzakelijke middelen tot actie voorzien.”

Het Britse parlement zal aan betekenis inboeten. Op een hele reeks van terreinen, van het lichamelijk straffen van kinderen tot de pensioengerechtigde leeftijd van vrouwen, maken diverse Europese instellingen nu al inbreuk op de Britse soevereiniteit. Het Britse recht is op de terugtocht. De bij het Britse parlement aanhangige wetgeving zal dit proces nog intensiveren en bevorderen.

Het is een wetgeving die van het Lagerhuis het etiket „*The European Communities (Amendment) Bill*”

kreeg. Paul Johnson zou liever een heel andere titel hebben gezien: „The European Political Union Treaty” — het „Verdrag inzake de Europese Politieke Eenheid”. Hij stelt de vraag waarom de voorgestelde wetgeving niet aan het parlement werd voorgelegd als „een wet om een Europese superstaat te creëren”.

Het antwoord dat hij aanreikt is vernietigend: „Als men dat had gedaan, had men de waarheid moeten vertellen; en zowel de leiding van de EG als onze eigen regering weet dat de waarheid voor het publiek veel moeilijker te verteren zou zijn geweest” (op. cit.).

Johnson vervolgt: „Het essentiële punt van het nieuwe verdrag is dat het een einde maakt aan nationale veto's op het terrein van de sociale politiek. Binnen zijn werkingssfeer zal Groot-Brittannië niet langer in staat zijn weerstand te bieden aan verdere inperkingen van zijn soevereiniteit, ook al gaat het om nog zulke fundamentele zaken.”

De Britten worden overgehaald onherroepelijke stappen te ondernemen die tot Europese politieke eenheid moeten leiden. Hierbij rijst de vraag: zal in het kielzog van de politieke eenheid niet ook een godsdienstunie volgen?

De pauselijke zienswijze

Het is bekend dat paus Johannes Paulus II niet onverschillig staat tegenover Europese eenheid. Van tijd tot tijd heeft hij zijn ideeën over dit onderwerp uitgesproken. Eind 1982 deed hij dat in Spanje. En nogmaals in 1985 in Nederland.

Later zei de Paus dat de Europese identiteit iets onbegrijpelijks is zonder het christendom. Voorts verklaarde hij dat *Europa één zou kunnen worden*, „en wel met eerbiediging van alle onderlinge verschillen, met inbegrip van die tussen uiteenlopende politieke systemen”.

De vraag is: hoe is dat mogelijk zonder een aan de Middeleeuwen herinnerende, sterke invloed van de kerk op de politiek van regeringen? De pauselijke visie op de eenheid van Europa is niet zonder betekenis. Die visie zou weleens de belangrijkste katalysator kunnen blijken om een uiteindelijke politieke unie tot stand te brengen.

Potentiële supermacht

De Amerikaanse correspondent William Pfaff schreef in de *International Herald Tribune*: „Wat sinds 1945 het

meest opvalt, is niet hoe sterk de wereld is veranderd in vergelijking met die van voor 1945, die geheel om Europa draaide, maar hoe weinig er is veranderd met betrekking tot de essentiële factoren van macht en risico. Dat veel, zoniet de meeste Noord Amerikanen dit niet inzien, is een bijkomende risicofactor” (23 juni 1986).

William Pfaff moet toegeven dat de staten van West-Europa *elk afzonderlijk* in economische slagkracht wat achterliggen op de supermogendheden en Japan. Vervolgens merkt hij op: „Tel Frankrijk en Groot-Brittannië, of Frankrijk en Italië, bij West-Duitsland op, en je hebt een industriële agglomeratie die even groot, of zelfs groter is

Hoe de EG haar eigen toekomstige welvaart en veiligheid ziet, verschilt in werkelijkheid sterk van wat de meeste waarnemers denken.

dan de Sovjet-Unie, en oneindig flexibeler, vindingrijker en technologisch verfijnder. *Wanneer men de Europese Gemeenschap als geheel beschouwt, vormt zij het machtigste economische en industriële blok ter wereld*” (nadruk van ons).

En dan laat Pfaff een zware bom vallen. Hij schrijft: „De in Amerika overheersende indruk van West-Europa als een betrekkelijk zwakke en op zijn retour zijnde faktor in het wereldgebeuren wordt noch door zijn produktievermogen noch door zijn potentiële militaire kracht gerechtvaardigd. *De gezamenlijke militaire capaciteit*

van West-Europa is even groot als die van elk der beide supermachten — als de Europeanen er gebruik van zouden willen maken” (nadruk van ons).

Het inzicht van William Pfaff is bijna bijbels. Hij heeft oog voor de nog steeds voortdurende instabiliteit van het continent. Het is nog altijd verdeeld door het spreekwoordelijke „IJzeren Gordijn”. Berlijn is in tweeën verdeeld. De beide Duitslanden blijven gescheiden. Dit is niet de natuurlijke situatie in Europa. De huidige toestand moet wel tot problemen leiden.

Hij besluit als volgt: „Wat er in Europa gebeurt, is beslissend voor het machtsevenwicht in de wereld. *Europa is de pion, die de mogelijkheid in zich heeft koningin te worden.*”

Hoe God het ziet

De politieke visie van God is onfeilbaar. God begrijpt en ziet Europa zoals geen mens en geen volk dat doet. Hij weet dat de pion koningin zal worden. En het is zijn visie waar het op aan komt.

Inderdaad voorzegde de bijbelse profeet Daniël tweeënehalf millennium geleden de komende gebeurtenissen in Europa. Het oorspronkelijke Romeinse Rijk zou zevenmaal herrijzen. Een laatste, uit tien landen opgebouwde supermogendheid zou de zevende herleving vertegenwoordigen. Die tijd ligt nu vlak voor ons. Mogelijk gaat het om het eind van deze eeuw, dan wel om het begin van de 21e.

Als die tijd eenmaal aangebroken is, zullen alle naties worden gekastijd, om zich tenslotte te realiseren dat God de uiteindelijke heerser over de koninkrijken van de mensen is. Hij kan naties maken en breken. Uiteindelijk zal God zijn eigen koninkrijk op deze aarde vestigen. □

De zeven regels voor succes

Velen jagen het na, slechts weinigen schijnen het te vinden. Wat is *waar* succes? Hoe is het te bereiken? Wij bieden u ons gratis boekje *De zeven regels voor succes* aan waarin *waar* succes wordt beschreven! Vraag het vandaag nog aan! Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein (Nederland).

Het dilemma van Groot-Brittannië

Margaret Thatcher, de Britse eerste-minister, staat voor het lastigste dilemma in haar stormachtige zevenjarige ambtstermijn.

Enerzijds wordt er druk op haar uitgeoefend door het 49 leden tellende Gemenebest om in te stemmen met economische sancties — die zeker op een handelsoorlog zullen uitlopen — tegen Zuid-Afrika.

Deze sancties kunnen een harde terugslag op de Britse economie hebben met als gevolg dat meer dan 80.000 mensen met een baan in bedrijven die de belangrijke handelsbetrekkingen met het voormalige Gemenebest lid onderhouden, werkloos worden.

Anderzijds zou door haar weigering in te stemmen met sancties het Gemenebest uit elkaar kunnen vallen. Door het Gemenebest, de opvolger van het Britse wereldrijk, is Engeland nog in staat een rol van betekenis in de wereld te spelen, om meer te zijn dan slechts een regionale mogendheid in Europa.

Een kwestie van moraal?

Mevrouw Thatcher heeft ook haar twijfels over het morele gelijk wanneer honderdduizenden Zuidafrikanen, voornamelijk zwarten, hun baan verliezen. Zij noemde het dubbelzinnig om in het ene deel van Afrika, Ethiopië, mensen te redden van de hongerdood, en ondertussen elders anderen op de rand van verhongering te brengen.

Een aantal Zuidafrikaanse zwarte leiders houdt vol dat hun van het politieke stemrecht beroofde volk bereid is om werk en leven te offeren voor de „bevrijding”. Maar de afgelopen winter deden zich twee bloedige botsingen tussen concurrerende stammen in Zuid-Afrika voor, voornamelijk over de vraag wie op een krimpende arbeidsmarkt het werk zou krijgen, een teken dat banen een groot goed zijn.

Mevrouw Thatcher beweert met

Verdwijnt na het Imperium nu ook het Gemenebest?

Gene H. Hogberg

klem dat door dwingend opgelegde sancties vele miljoenen zwarten op het Afrikaanse continent door werkloosheid en honger worden getroffen. Meer dan 80 miljoen mensen in negen landen zijn in uiteenlopende mate economisch van Zuid-Afrika afhankelijk.

Een wespennest

Wat de onmiddellijke gevolgen van door de hele wereld gesteunde sancties ook zijn, ze hebben binnen de door blanken geregeerde republiek de steun van het African National Congress (ANC) en de Zuidafrikaanse communistische partij (die *pas na* een revolutie door het ANC van binnenuit de macht zou overnemen).

Intussen zijn de blanken in Zuid-Afrika — nogal laat — tot een concept gekomen waarvan zij hopen dat het werkt en zo mogelijk voor de wereld acceptabel is: het delen van de macht met enkele van de verschillende (rivaliserende) zwarte groeperingen.

Gedeelde macht in plaats van een

zwart meerderheidsregime wordt echter door veel zwarten als beledigend ervaren, als een aanwijzing voor blank wantrouwen. Toch is dat wantrouwen realistisch, gegeven de naoorlogse politieke en economische geschiedenis van andere landen in zwart Afrika. „Tot een bepaald punt en niet verder”, zo merkte Bruce Anderson op in de Londense *Times* van 10 juli, „geven de blanken toe. Daarom is er het conflict tussen de twee partijen.”

In de republiek Zuid-Afrika begint men het gevoel te krijgen dat de sancties het beste maar zo snel mogelijk geheel van kracht kunnen worden; dat men voorbereidingen moet treffen om de industrie om te bouwen ter volledige vervanging van de importen.

Kleinere buurlanden van Zuid-Afrika, zoals Lesotho, Swaziland, Botswana en Malawi, die het zich niet kunnen veroorloven aan de sancties mee te doen, zouden de ergste effecten bespaard blijven. Andere, die afhankelijk zijn van de handel met Zuid-Afrika maar hun grenzen per se willen sluiten, zullen zware klappen krijgen. In hun wanhoop zullen ze waarschijnlijk een beroep doen op de rijke landen om verlichting door middel van groot-scheepse hulpzendingen door de lucht!

De prijs van de strategische mineralen die op het ogenblik uit Zuid-Afrika komen zal omhoog schieten.

Sommige deskundigen voorzien dat er uiteindelijk een militaire operatie van de Verenigde Naties aan te pas moet komen, in het bijzonder een zeeblokkade tegen Zuid-Afrika *in welk geval zowel de Verenigde Staten als de Russen bij deze manoeuvre betrokken zouden zijn*. „Zoiets is mijn nachtmerrie, al jaren”, zo geeft Brand Fourie toe, de voormalige ambassadeur van Zuid-Afrika bij de Verenigde Staten en Verenigde Naties.

„Slechts met overweldigende interventies van buitenaf ten gunste van het ANC zou de weegschaal door kunnen slaan”, voegt Mike Hough daaraan toe, die directeur is van het Institute for

(Zie verder pagina 29)

50 JAAR TERUG...

Keith W. Stump

Weinig mensen zijn zich tegenwoordig bewust van de *profetische* betekenis van een van de belangrijkste gebeurtenissen van deze eeuw.

Vijftig jaar geleden — om precies te zijn op 25 oktober 1936 — werd de As Rome-Berlijn afgekondigd. Zij bond Mussolini's Italië en Hitler's Duitsland in een „onverbreekbare” vriendschap.

De As was het middelpunt waaromheen zich de militaire coalitie ontwikkelde die zich in de Tweede Wereldoorlog tegen de geallieerde mogendheden zou keren.

Nog niet een op de vijftien thans levende mensen is oud genoeg om ook maar enige persoonlijke herinnering te hebben aan die historisch zo belangrijke gebeurtenis. *Nog minder* mensen zijn zich bewust van de betekenis van de As Rome-Berlijn in het gezichtsveld van de *bijbelse profetieën*!

Opkomst van het fascisme

Hoe kwam die As-relatie eigenlijk tot stand?

Als een ambitieus jong politicus in het na-oorlogse Duitsland van de jaren '20 had Adolf Hitler de Italiaanse dictator Benito Mussolini tot zijn politieke rolmodel genomen. Mussolini — bekend als *il Duce*, de „leider”, van Italië's fascistische partij — had in 1922 de regering in Rome ten val gebracht en zichzelf tot verdediger van recht en orde uitgeroepen. In een terugkeer tot de eenmansheerschappij van de Caesars, greep Mussolini toen de absolute macht — Hitler's eigen geheime doel in Duitsland.

Op 30 januari 1933 verwierf Hitler

eindelijk het lang door hem begeerde Duitse kanselierschap, waarbij hij de groeiende economische crisis in zijn land als een opstapje naar de macht had gebruikt. Eenmaal in zijn ambt, stootte hij door naar het absolute dictatorschap. Het Derde Rijk was geboren.

De dictators van Italië en Duitsland hadden hun eerste persoonlijke ontmoeting pas in juni 1934 — een volle anderhalf jaar na Hitler's eerste optreden als kanselier. Maar Hitler's bewondering voor Mussolini was niet meteen wederkerig.

Mussolini vatte zijn eerste indruk van zijn Duitse bewonderaar samen door hem een *pulcinella* — een hansworst — te noemen. De oudere, al langer aan de macht zijnde Mussolini beschouwde Hitler als zijn fascistische protégé, een beschermeling die hij gemakkelijk kon overheersen en manipuleren in het belang van Italië. Het zou een grove onderschatting blijken van de Duitse, tot „Führer” gestegen korporaal.

Bij die eerste ontmoeting werden geen concrete resultaten bereikt. Zij slaagden er niet in de hartelijke persoonlijke verstandhouding tot stand te brengen waarop Hitler had gehoopt. Een tijd lang bleven de relaties tussen de beide dictators gespannen, getint door achterdocht en wantrouwen. Maar de omstandigheden zouden hen al gauw tot een hecht compagnonschap dwingen.

Het kritieke jaar 1936

Het jaar 1936 betekende een keerpunt in de geschiedenis van deze eeuw.

In juni — een paar maanden voor de inwijding van de As Rome-Berlijn, had Mussolini op spectaculaire wijze de *herleving* van het oude Romeinse Rijk in de nasleep van Italië's verovering en annexatie van Abessinië — het huidige Ethiopië — geproclameerd. Vanaf het balkon van het Palazzo Venezia in Rome had „il Duce” uitgeroepen:

„Legioensoldaten! Verhef in deze verheven zekerheid uw eretekenen, uw wapenen en uw harten, om na vijftien eeuwen een eresaluut te brengen aan de wederkomst van het imperium op de historische heuvels van Rome.”

Maar Mussolini's Abessijnse avontuur had Italië geïsoleerd van de Westerse democratieën. Ook Hitler was alleen komen te staan doordat hij zijn Europese burens van zich had vervreemd door zijn gedurfde militaire herbezetting van het Rijnland, een gebied dat in het in 1919 gesloten Verdrag van Versailles „permanent gedemilitariseerd” was verklaard.

De gebeurtenissen hadden de beide dictators dus in elkaars armen gedreven. Hun wederzijds gebrek aan buitenlandse aanhang en hun gedeelde fascistische ideologie creëerden, in weerwil van historische vijandschappen en verschillen in nationaal temperament, een schakel tussen hun beide landen.

Begin 1936 zei Mussolini tegen Hitler dat er tussen hen een band bestond „die gedictieerd was door het lot en die voorbestemd was voortdurend sterker te worden”. Ook Hitler was van me-

ning dat een verbond met Italië een fundamentele noodzaak was voor de Duitse politiek. Het zou een rampzalige verbintenis blijken die hen beiden te gronde zou richten.

Eerste stappen

De eerste stappen naar een nauwere samenwerking werden laat in oktober gezet. Mussolini zond zijn minister van buitenlandse zaken en schoonzoon, graaf Galeazzo Ciano, naar Berlijn om de details van een samenwerking tussen de beide landen uit te werken. Ciano onderhield zich met Joachim von Ribbentrop, Hitler's speciale adviseur voor buitenlandse aangelegenheden. Hij sprak ook met de Führer persoonlijk, die verklaarde Mussolini te beschouwen als „de bekwaamste staatsman van de wereld, met wie niemand zich ook maar in de verste verte kan vergelijken”.

Op 25 oktober werd een overeenkomst gesloten om de economische en buitenlandse politiek van de beide landen te coördineren. Het bestaan van de As werd formeel vastgelegd. De oude banden tussen Italië en Duitsland — die teruggaan tot de dagen van Karel de Grote en Otto de Grote — waren opnieuw gesmeed.

Beide dictators begonnen te geloven dat Duitsland en Italië zij aan zij in Europa een politiek blok zouden kunnen scheppen dat de loop van de geschiedenis zou wijzigen en dat het lot van de Westerse wereld vorm zou geven. In een toespraak in Milaan kort na Ciano's terugkeer in Rome, sprak Mussolini geestdriftig over een „as waaromheen alle Europese staten kunnen samenwerken”. „Il Duce” kreeg steeds meer respect voor het nieuwe Duitsland en zijn Führer.

Bijna een jaar later, in september 1937, reisde Mussolini naar Duitsland, waar de geslepen Führer hem verblindde met een goed ingestudeerd vertoon van de Duitse militaire macht. „Il Duce” bezweek voor Hitler's lokmiddelen. Zichtbaar onder de indruk legde Mussolini in het openbaar de

plechtige gelofte af dat het fascistische Italië en Nazi-Duitsland „tot aan het eind toe samen zouden optrekken”.

Het persoonlijke verbond tussen de beide dictators was bezegeld. Mussolini keerde naar Rome terug in de overtuiging dat zijn lot aan Hitler's zijde lag.

Met het verstrijken van de maanden werd het onvermijdelijk dat Duitsland en Italië hun informele as-relatie in een formeel militair verbond gingen omzetten. Door de geopolitieke omstandigheden — zoals zij die zagen — voelden zij zich gedwongen nauwere betrekkingen aan te gaan.

De climax werd gevormd door het Italiaans-Duitse „IJzeren Pact”, dat op 22 mei 1939 in de Berlijnse Rijkskanselierij werd getekend. (Mussolini werd ertoe bewogen, zijn volstrekt ondiplomatieke aanvankelijke woordkeuze „Bloedverbond” te laten varen).

De gevolgen zouden rampzalig blijken. In 1940 werd Mussolini meegesleept in een Europese oorlog. Vijf jaar later stierven de Führer en „Il Duce” slechts weinige dagen na elkaar. Hun

grandioze visioenen van een machtig imperium waren geheel in rook vervlogen.

Lang geleden voorspeld

Hitler's droom van een verenigd Europa onder Duitse leiding was niet uitgekomen.

De geschiedenis van Europa is al vanaf de Romeinse tijd van die droom van een verenigd continent doortrokken geweest. Het oorspronkelijke Romeinse Rijk kwam in het jaar 476 ten val. Maar de bijbelse profetieën onthullen dat het in de loop der eeuwen telkens opnieuw hersteld of heropgericht zou worden.

Hoofdstuk 17 van het boek Openbaring voorzegt de laatste zeven herlevingen van het Rijk in symbolische taal door ze uit te beelden als zeven hoofden van een beest of een wild dier.

De geschiedenis leert dat sedert de tijd van keizer Justinianus en „de Restauratie” van het Romeinse Rijk in het jaar 554 tot de val van Napoleon in 1814, het Westromeinse Rijk vijfmaal was hersteld om vijfmaal weer uiteen te vallen. Deze herlevingen hadden achtereenvolgens plaats onder zulke dominerende figuren als Justinianus, Karel de Grote, Otto de Grote, Karel V en Napoleon.

Het zesde hoofd uit Openbaring 17 begon zich in het jaar 1861 te manifesteren met de unificatie van Italië door Giuseppe Garibaldi.

Tien jaar later, in 1871, verenigde de „IJzeren Kanselier” Otto von Bismarck Duitsland tot een enkel Reich of keizerrijk onder Pruisische leiding. Het zesde hoofd verhief zich een halve eeuw later in de gedaante van de fascistische dictatuur van Mussolini en in de schepping van de noodlottige As met Hitler-Duitsland.

Het zevende en laatste hoofd — dat met de tien horens (Openb. 17:3) — *moet zich nog verheffen!* Nog eenmaal zal het tot een herstel van dit grootse politieke systeem komen. Dit herstel zal de vorm van een federatie van tien Europese staten, of groepen staten hebben, met verreikende politieke macht en invloed. Het komende Verenigde Europa zal een grote derde macht zijn in de
(Zie verder pagina 29)

Het Mysterie van het Koninkrijk van God

Deze aflevering besluit de seriepublicatie van Herbert W. Armstrong's laatste boek, *Mysterie der Eeuwen*.*

Wij komen nu aan de wereld van morgen op het niveau van de individu: de Kerk, de godsdienst, het onderwijsstelsel.

Wanneer Jezus Christus in de volle, hoogste heerlijkheid en macht van de Schepper-God op aarde terugkeert, dan komt Hij deze keer om de wereld geestelijk te redden.

Onderwijs en godsdienst van morgen

Wanneer Hij op zijn glorieuze troon te Jeruzalem zit, zullen alle volken daar voor Hem staan. Hij zal beginnen met de schapen van de bokken te scheiden. „Dan zal de Koning tot hen [de schapen], die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” (Matth. 25:34).

De mensen die zich nu bekeren zijn erfgenamen. Zij beërven het Koninkrijk bij Christus' komst. De doden in Christus zullen worden opgewekt, zullen als eersten opstaan, als onsterfelijke geesten. Wij die dan leven in Christus, worden ogenblikkelijk veranderd in onsterfelijke geesten en gaan met degenen die zijn opgestaan de

neerdalende Christus in de lucht tegemoet.

Door de onsterfelijkheid zijn wij dan van de sterfelijke mensen op aarde afgezonderd.

Waar Jezus ook is, vanaf dat ogenblik zullen wij altijd met Hem zijn. Waar zal Hij dan zijn? Zijn voeten zullen dezelfde dag op de Olijfberg staan (Zach. 14:4).

Hierna komt dan het scheiden van de schapen (zij die zich bekeren, geloven en de heilige Geest ontvangen) en de bokken (zij die zich verzetten). Deze scheiding — de opleiding van bekeerlingen voor Gods Koninkrijk — blijft de gehele periode van Christus' duizendjarige heerschappij op aarde voortduren.

Christus zal alle volkeren dan een nieuwe en zuivere taal geven: „Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des Heren aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder” (Zef. 3:9).

Gods zuivere waarheid zal aan alle mensen worden verkondigd. Niemand zal meer worden misleid. Maar „de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9).

Christus is „de wortel van Isai”, de vader van David. Christus zal dan door de heidenen worden gezocht (Jes. 11:10) Christus zal zich er dan op toeleggen geheel Israël te behouden (vers 11). (Zie ook Romeinen 11:25-26.)

Al dit werk van evangelieprediking

in de gehele wereld — het geestelijk redden van de wereld (als geheel, mischien niet ieder individu, maar zeker een meerderheid) — maakt het tegelijkertijd nodig de wereld nieuw onderwijs te geven.

Een van de grootste problemen waar de teruggekeerde verheerlijkte Christus voor komt te staan is dat van het opnieuw onderwijzen van de zogenaamd ontwikkelde mensen. Hun verstand — en het zijn inderdaad de mensen met het beste verstand — is door verkeerd onderwijs dermate vervormd dat zij niet in staat zijn waarheid te accepteren voordat zij hun dwalingen hebben afgeleerd. Het is minstens tien keer zo moeilijk om een dwaling af te leren wanneer die vast in het verstand is verankerd, als om met niets te beginnen en nieuwe waarheid te leren.

Het is mogelijk dat zij uiteindelijk meer tijd nodig hebben om tot kennis van de waarheid te geraken, om waarlijk ontwikkeld te worden, dan de ongeletterden van deze wereld.

Gods geïnspireerde Woord, de Bijbel, is het fundament van alle kennis. Maar zij zijn erin getraind om dit ware fundament bevooroordeeld te verachten.

Het onderrichten en heronderrichten van de wereld zal zeker een van de belangrijkste taken zijn waar het koninkrijk van God, na Christus' terugkeer als Heerser, voor komt te staan. Tegenwoordig volgen de mensen valse en bedrieglijke waarden. Hun hele

*De nederlandstalige editie van dit boek zal in de loop van 1987 verschijnen.

denken zal een heroriëntatie vereisen, een verandering van richting.

Een Kerk met een hoofdkwartier

Wij hebben gezien dat de aarde, als deze duizendjarige periode is begonnen, even vol ware kennis zal zijn als de oceaan vol water is (Jes. 11:9). Hoe zal dat tot stand komen?

De profeet Micha geeft een deel van het antwoord: „En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen” (Micha 4:1).

De profetie gebruikt het woord „berg” als symbool van een groot land, en „heuvelen” als symbool van kleinere landen. Met andere woorden, het koninkrijk van God, het koninkrijk van de opgestane onsterfelijken — het regerende koninkrijk — zal met volledige autoriteit over de grote naties (van sterfelijke mensen) worden gevestigd en boven de kleine naties worden verheven; en de mensen zullen in groten getale naar Gods koninkrijk stromen. Nu verder:

„En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion [de Kerk] zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij [Christus] zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (vers 2-3).

Deze kennis, dit onderwijs — deze kennis van Gods Wet — zal van de Kerk uitgaan en van Jeruzalem, de nieuwe wereldhoofdstad.

Christus zelf zal vanuit Jeruzalem regeren. Er zijn aanwijzingen dat daar met Christus, onder de rechtstreekse leiding van Elia, die onsterfelijken zullen worden geplaatst die door Christus zijn uitgekozen om het Hoofdkwartier van de Kerk te vormen. Openbaring 3:12 wijst erop dat de leden van het „Filadelfia-tijdperk” pilaren in dit Hoofdkwartier van de Kerk zullen zijn.

In de organisatie van dit uiterst belangrijke Hoofdkwartier van de Kerk

zal de opgestane Johannes de Doper waarschijnlijk een functie krijgen waarin hij met en direct onder Elia werkt. Hij kwam „in de geest en de kracht van Elia” (Lukas 1:17). Van hem zei Jezus: „Voorwaar, Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper...” (Matth. 11:11). Hij was de Elia die komen zou (Matth. 17:10-13 en 11:7-11).

Jezus zei dat er niemand die ooit heeft geleefd groter was dan Johannes de Doper. Toch zal zelfs de kleinste in het koninkrijk groter zijn (Matth. 11:11). Duidelijk is dat Johannes de Doper een zeer hoog ambt krijgt. Het lijkt logisch dat hij naast of rechtstreeks onder Elia komt.

De voor onze tijd geprofeteerde Elia

Laten wij nog eens stilstaan bij Gods principe van tweeledigheid. Zoals Jezus in Mattheüs zei was de profetie van Maleachi 3:1 van toepassing op Johannes de Doper als type; maar als u doorleest tot aan vers 5 wordt het heel duidelijk dat de profetie spreekt over iemand die de weg voor de tweede komst van Christus zal voorbereiden. Johannes de Doper was een stem die riep in de fysieke woestijn bij de rivier de Jordaan, als voorbereiding van de weg voor de eerste komst van Christus, als fysiek menselijk wezen, de komst naar zijn fysieke Tempel te Jeruzalem en naar het fysieke volk Juda, met de aankondiging van het goede nieuws dat in de toekomst het koninkrijk van God zal worden opgericht. Maar voor de tweede komst was er eveneens een boodschapper die de weg voorbereidde en van wie Elia een type was. Een stem die roept in de wereldwijde geestelijke woestijn van religieuze verwarring, als voorbereiding van de weg voor de geestelijke, verheerlijkte Koning der koningen en Heer der heren, die zal komen in de soevereine macht en glorie van God naar zijn geestelijke tempel, de Kerk (Ef. 2:21), om het Koninkrijk van God daadwerkelijk te vestigen.

In Mattheüs 17:1-8 zagen Petrus, Jakobus en Johannes het visioen waarin Mozes, Elia en Christus in het koninkrijk van God verheerlijkt waren. In vers 10 vroegen de discipelen toen aan Jezus: „Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen?” Vergeet niet dat Johan-

nes de Doper zijn taak had voltooid en gevangen was gezet nog voordat Jezus aan zijn predikambt was begonnen. In de tijd dat de discipelen deze vraag stelden was Johannes de Doper reeds gekomen en ter dood gebracht. Desalniettemin antwoordde Jezus, sprekend over wat nog toekomst was: „Elia zal wel komen en alles herstellen” (vers 11).

Dit kan onmogelijk op Johannes de Doper betrekking hebben. Johannes de Doper herstelde niets, maar riep de mensen op zich te bekeren in voorbereiding op de eerste komst van Jezus als fysieke mens.

In de eerste jaren van de nieuwtestamentische Kerk werd Jezus' ware evangelie onderdrukt en vervangen door een vals evangelie. Men verkondigde niet meer het evangelie van Christus (het koninkrijk van God), maar een vals evangelie van de mens over een Christus die de geboden van zijn Vader had afgeschaff.

Ook Maleachi 4:5-6 beschrijft de Elia die zou komen aan het einde van het tijdperk van de Kerk — in een tijd dat, als deze boodschap voor de eindtijd niet zou worden verkondigd, de verheerlijkte Christus zou komen om de aarde met totale vernietiging te treffen. (Het woord *ban* in dit vers is een vertaling van een hebreuws woord dat *totale vernietiging* betekent.)

Onderwijs in de wereld van morgen

Het Hoofdkwartier van de Kerk in Christus' eigen wereldhoofdstad Jeruzalem krijgt ongetwijfeld de leiding over het nieuwe onderwijsstelsel van de wereld.

Bovendien zijn er aanwijzingen dat het onderricht in geestelijke waarheid en het ware evangelie — de geestelijke bekering van de wereld — over de hele wereld vanuit dit Hoofdkwartier van de Kerk zal worden geleid, door Elia en onder de algemene rechtstreekse supervisie van Jezus Christus.

Het voornaamste doel waarvoor Christus op aarde terugkomt is om in de mensheid Goddelijk karakter tot ontwikkeling te brengen en de wereld te behouden. De meeste godsdienstige mensen, predikanten en (fundamentalistische) evangelisten nemen aan dat deze tegenwoordige tijd de enige „dag des heils” is. Indien Christus geprobeerd had de wereld te „behouden”, dan zou Hij de wereld behouden hebben. De wereld is niet

„behouden”. God maakt geen gebruik van een babylon van verwarde, twistende religieuze organisaties, die door honderden verschillende opvattingen van theologische leerstukken verdeeld zijn.

De ware evangelieprediking in de wereld zal worden verzorgd vanuit dit Hoofdkwartier van de Kerk, dat zal bestaan uit opgestane onsterfelijken, onder rechtstreekse persoonlijke supervisie van Christus zelf.

Een van de dingen die in het Millennium op het Hoofdkwartier zullen ontbreken is een leerstellige commissie met intellectuele „geleerden” die bepalen of de leringen van Christus wel uit ware doctrines bestaan.

In het eerste Hoofdkwartier van de Kerk in Jeruzalem was ook geen leerstellige commissie. De hele leer kwam van Christus door de apostelen; een enkele keer communiceerde Christus met de apostelen via de profeten (die er in Gods Kerk van vandaag niet zijn omdat de Bijbel voor onze tijd compleet is). Vandaag ontvangt Gods Kerk haar leer, zoals in de eerste eeuw, van de levende Christus, door middel van een apostel, precies zoals in het jaar 31.

Een andere zeer grote taak die vanuit dit Hoofdkwartier zal worden geleid is die van het leiden van al de kerkgemeenten overal ter wereld. Deze gemeenten zullen bestaan uit de mensen die zich bekeren, zij die, ofschoon nog sterfelijk, door God zijn verwekt door de ontvangst van de heilige Geest.

Grote groei in kennis en karakter

Zoals de bekeerde christen in dit huidige tijdperk een leven van zelfoverwinning en geestelijke groei en ontwikkeling moet blijven leiden (2 Petr. 3:18), zo zullen de mensen dat ook in het Millennium moeten doen. Gelukkig hoeven zij dan niet meer Satan te overwinnen. Maar alle slechte neigingen, gewoonten of verleidingen die aangeboren zijn zullen zij wel moeten overwinnen.

Met slechts één Kerk — één godsdienst, één geloof — zullen er talrijke plaatselijke kerkgemeenten zijn. Er zullen districtshoofden, dienaren, oudsten, diakenen en diakonessen in iedere plaatselijke kerk zijn.

Het doel van de Kerk van deze tegenwoordige tijd is te functioneren als Gods opleidingsinstituut voor leraren, om hen op te leiden in geestelijke ken-

nis en goddelijk karakter, opdat aan het begin van de 1000-jarige wonderbaarlijke heerschappij van Christus op aarde alle posities worden bekleed.

Aan het eind van deze ophanden zijnde regering van Christus op aarde komt het laatste oordeel.

Ik heb in dit boek al gezegd dat ten tijde van de zonde van de eerste Adam God de mensheid als geheel afsloot van de „boom des levens”, het symbool van Gods gift van zijn heilige Geest en de verwekking tot onsterfelijk Goddelijk leven, totdat Christus, de tweede Adam, Satan op de troon van de aarde zal hebben vervangen en is begonnen met zijn regering over alle volken op aarde.

Tevens hebben wij behandeld hoe de profeten een voor-fundament vormden voor de Kerk van God. En de apostel Petrus vermeldt (1 Petr. 4:17) dat het OORDEEL met de Kerk is begonnen. Degenen die God gedurende dit tijdperk van de Kerk roept om door Jezus Christus tot Hem te komen, worden hier en nu, gedurende dit leven, geoordeeld. Maar het oordeel is nog niet tot de wereld gekomen.

Betekent dit dat de wereld vrij is om te zondigen? Helemaal niet. God laat de mensen toe te zondigen, maar zij worden voornamelijk niet wegens hun zonden geoordeeld.

Na het Millennium

Na de duizendjarige regering van Christus en de Kerk op aarde volgt evenwel de tijd van Gods OORDEEL van deze wereld. Een misdadiger kan een grote misdaad hebben begaan, zelfs een moord. Maar tot hij is gepakt en voor een rechter heeft terechtgestaan, is hij nog niet geoordeeld of veroordeeld.

Tijdens het laatste oordeel, met Christus op de rechterstoel, zal iedere mens die in deze wereld heeft geleefd weer tot leven worden gebracht (Openb. 20:11-12). Zij zullen dan reenschap geven van de zonden die zij in hun eerste leven hebben begaan.

De doden IN Christus ten tijde van Jezus' Wederkomst zullen opstaan tot onsterfelijk Goddelijk leven, en de nog levenden die IN Christus zijn bij zijn komst en die door zijn heilige Geest worden geleid, zullen in een ogenblik tot onsterfelijk Goddelijk leven worden veranderd. Gedurende de duizend jaar zullen zij met en onder Christus regeren en onderwijzen. Maar alle anderen die zijn gestorven zullen pas weer aan

het einde van het millennium leven (Openb. 20:5).

Het 37e hoofdstuk van Ezechiël toont eveneens de opstanding ten tijde van het oordeel. Dit 37e hoofdstuk is de profetie van de „dorre beenderen”. De Bijbel zelf interpreteert deze dorre beenderen in vers 11, waar staat dat deze dorre beenderen het Huis Israël zijn: „Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen . . .” Zoals de profetie zegt: „Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort het woord des Heren. Zo spreekt de Here Here tot deze beenderen: Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven; Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest [adem] in u brengen, zodat gij herleeft; en gij zult weten, dat Ik de Here ben” (vers 4-6).

Vervolgens spreekt deze profetie over het Oordeel van de Grote Witte Troon, wanneer dit gehele Huis Israël, dat zo ernstig tegen God zondigde, weer tot leven is gewekt.

De profetie vervolgt: „Ik nu profeteerde zoals mij bevolen was, en zodra ik profeteerde, ontstond er een geruis, en zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aan elkaar zoals zij bij elkaar behoorden; ik zag toe, en zie, er kwamen spieren op, en vlees, en er trok een huid overheen; maar geest [adem] was er nog niet in hen. Daarop zeide Hij tot mij: Profeteer tot de geest [wind], profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest [wind]: zo zegt de Here Here: kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven. Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest [adem] kwam in hen en zij herleefden en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger” (vers 7-10).

Dit toont aan dat zij worden teruggebracht tot sterfelijk leven, in stand gehouden door het inademen van lucht, precies zoals in hun oorspronkelijke leven. Dat wil zeggen, sterfelijk leven — nog steeds onbekeerd. Vervolgens zegt God: „Zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israël.” Dit is de opstanding voor het Oordeel van de Grote Witte Troon. Alle Israëlieten van de Oudheid zullen opstaan, sterfelijk zoals in hun eerste leven. En wat dan? „En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw

(Zie verder pagina 16)

Wie ontbraken er op EXPO '86?

TEGEN DE TIJD dat de meeste lezers dit onder de ogen krijgen, is EXPO '86 voorbij. Onze gelukwensen gaan uit naar de organisatoren van een der best opgezette, veelomvattendste, kleurrijkste en optimisme uitstralende wereldtentoonstellingen die ooit werd gehouden.

De ongedwongen gastvrijheid van de Canadezen nam de scherpe kantjes weg van het onplezierige wachten in de lange rijen die zich voor de aantrekkelijkste inzendingen vormden.

Niet veel landen hadden EXPO '86 met zoveel succes op touw kunnen zetten. Canada beschikte zowel over de hulpbronnen als over de juiste geloofsbrieven.

Canadezen staan internationaal bekend als „eerlijke bemiddelaars”, die met vrijwel iedereen goed schijnen te kunnen opschieten. Dat maakte het mogelijk dat Oost en West, Noord en Zuid, vrienden en rivalen, groot en klein in eendracht konden samenleven op het tentoonstellingsterrein aan de False Creek.

Het thema was „Wereld in Beweging — Wereld binnen Bereik” en de inzendingen concentreerden zich dan ook op transport en communicatie. Elk land zette zijn beste beentje voor. Europa en de Japanners verblindden iedereen met hun supertechnische tovenarij. De Chinezen sloegen munt uit hun lange geschiedenis en hun verfijnde handwerk. Ongelukkigerwijs wierp het ongeluk met de shuttle een schaduw over de inzending van de Verenigde Staten, die zich concentreerde op de prestaties in de ruimte. Even ironisch had de Sovjet-Unie zich toegelegd op de promotie van Kiev als een Sovjet-modelstad. De plannen dateerden van voor Tsjernobyl.

Maar over het algemeen genomen had EXPO '86 een positief karakter. Elk paviljoen trachtte de sfeer en de ambiance van het thuisland weer te geven, en in het algemeen slaagden zij daar voortreffelijk in.

Op de EXPO werd men zich ervan bewust dat elke natie iets heeft aan te bieden, en dat ieder volk minstens één ding heeft dat het beter kan dan alle andere volken. Het toonde ons de wereld zoals wij haar graag zouden willen zien.

De werkelijkheid onder de ogen zien

Te midden van al dat optimisme werkte het paviljoen van de Verenigde Naties ontvullend. De wereldorganisatie herinnerde ons eraan dat glinsterende technologie allemaal goed en wel is, maar dat wij, voordat wij werkelijk „een wereld in beweging — een wereld binnen bereik” hebben, een paar fundamentele problemen moeten oplossen omdat er anders helemaal geen wereld meer overblijft. De inzending van de V.N. was gegroepeerd rond een aangrijpende audiovisuele presentatie die duidelijk maakte dat de mensheid één familie is die tezamen leeft op een kleine planeet die op unieke wijze leven in stand houdt. De V.N. toonden hoe prachtig dat leven is, en hoe indrukwekkend de menselijke vermogens zijn wanneer ze een redelijke kans krijgen. Vooraanstaande wetenschapsmensen en futuristen brachten in herinnering hoe volslagen idioot het is een situatie te laten voortbestaan waarin wij, het enige bekende leven in het heelal, opzettelijk en welbewust de middelen produceren om dat leven uit te wissen.

Maar zo is het nu eenmaal. Onze werkelijke levensomstandigheden zijn mijlen verwijderd van die constructieve, gelukkige wereld van EXPO '86. De meesten van ons zijn realisten en weten dit. Maar begrijpen wij ook *waarom*? Waarom zit de halve wereld nog gevangen in knagende armoede terwijl wij ons hebben omringd met ongelooflijke uitvindingen en rechtstreekse communicatie? Als er dan meer dan genoeg is voor iedereen (en dat is werkelijk zo), waarom sterft er dan elke tien seconden een Afrikaanse, een Latijnsamerikaanse of een Aziatische baby? Waarom zullen dit jaar honderdduizenden blind worden, terwijl ze voor een paar centen aan vitamine gered hadden kunnen worden? En als wij dan allemaal vrede willen, waarom gaan er dan dag in, dag uit gemiddeld zo'n duizend mensenlevens verloren in mini-oorlogen?

Wat is de oorzaak waardoor het menselijk ras, terwijl het hoog mikt, zichzelf in de voeten blijft schieten? Dit is iets wat wetenschapsmensen, futuristen, politici en anderen die plannen smeden voor de toekomst, niet duidelijk is. Maar zij zouden het kunnen begrijpen, en

dat geldt ook voor u.

Lang geleden verzag God de toestand waarin wij ons aan het eind van de twintigste eeuw zouden bevinden. Gezien de richting waarin de mensheid zich bewoog, waren de problemen onvermijdelijk. De mens, gemaakt naar Gods beeld, zou vooruitgang boeken en groeien. God wist dat vooruitgang zonder zijn helpende hand een dubieuze zegen was, en uiteindelijk op een regelrechte ramp zou uitlopen. Maar de mens had Gods leiding afgewezen. Hij dacht het beter te weten. Hij zou het op de harde manier moeten leren.

In de Bijbel gaf God ons de sleutel tot het begrip waarom wij nooit een wereld kunnen maken die alleen door onze eigen inspanning zou functioneren. Hij gaf ons ook hoop, en wijst ons de weg uit ons moderne dilemma.

Wat op de EXPO ontbrak

Twee grootmachten waren niet vertegenwoordigd op de EXPO '86. Beiden bleven opzettelijk weg.

De ene weet dat haar belangen het best zijn gediend door met haar macht te koop te lopen. De andere maakt nog geen deel uit van deze wereld, en voor haar is het niet het goede ogenblik om te laten zien wat zij kan.

De eerste is een koninkrijk dat door Satan de duivel wordt geregeerd. De tweede is het koninkrijk van God. Deze koninkrijken bestaan werkelijk en ze spelen een heel belangrijke rol in de geschiedenis van de mensheid. Met hun invloed staat of valt de mensheid. Wij mensen beheersen ons lot minder dan wij denken.

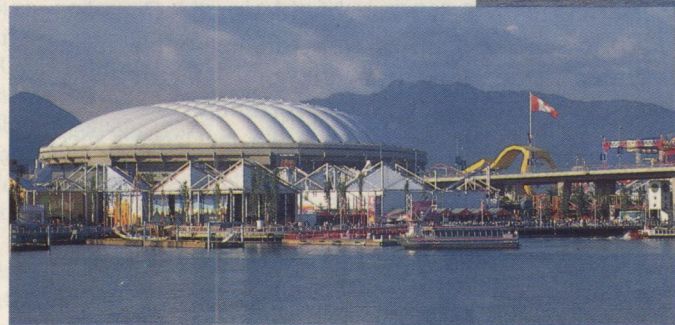
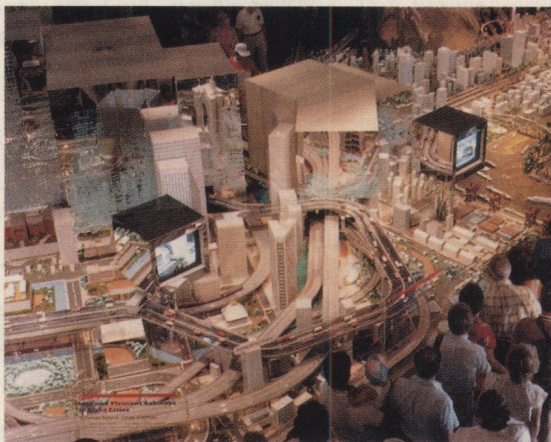
Voor veel mensen is Satan tegenwoordig een grap. Satan is een relikwie, een stuk bijgeloof, een restant van de Middeleeuwen. Leuk om grapjes over te maken op het carnaval, maar nauwelijks een macht om in het ruimtetijdperk bevreemd voor te zijn. Maar dat speelt hem nu juist in de kaart. Hij kan blijven waar hij zijn werk het best doet: achter de schermen.

De Bijbel blaast Satans dekmantel weg. Hij toont dat Satan geen onschadelijk schertsfiguur is. Hij is „de overste der wereld” (Joh. 14:30), degene die „de hele wereld verleidt” (Openb. 12:9). Hij is „de god dezer eeuw” die de geest van de mensen voor de waarheid heeft verblind (2 Kor. 4:4), en die zelfs nu inwerkt op de geest van de „kinderen der ongehoorzaamheid” (Ef. 2:2). Wanneer Satan zich bloot geeft, doet hij zich voor als „een engel des lichts” (2 Kor. 11:14). Jezus wist dat Satan en zijn onzichtbare, maar zeer reële demonische trawanten de feitelijke regeerders van deze wereld zijn. Zij beïnvloeden beslissingen, zij misleiden, zij stoken mensen tegen elkaar op en proberen alles wat opbouwend, goed, nobel en verheffend is in wat de mensheid doet te bederven. Zij buiten zwakke plekken uit, versterken negatieve invloeden en wakkeren twisten aan, want het koninkrijk van Satan heeft slechts één doel: de doeleinden van het koninkrijk van God te dwarsbomen, en op dit doel richten zij al hun inspanningen.

Wanneer het rijk van Satan op EXPO '86 een inzending zou hebben gehad, wat zou het dan getoond

hebben? Wel, het zou niet ontbroken hebben aan informatie. Satan weet hoe hij onze aandacht moet trekken. De moeilijkheid zou zijn geweest een eerlijke opzet te verwezenlijken. Satan is immers een meester in propaganda, en de vader van de leugen (Joh. 8:44). Hij zou er waarschijnlijk de voorkeur aan hebben gegeven de illusie in stand te houden van een onschuldig chapiter in de geschiedenis, en ons op een dwaalspoor hebben gebracht met een fascinerend, maar onschadelijk vertoon van occulte fenomenen en curieuze magie. Dat is immers het beeld dat men van zijn koninkrijk heeft?

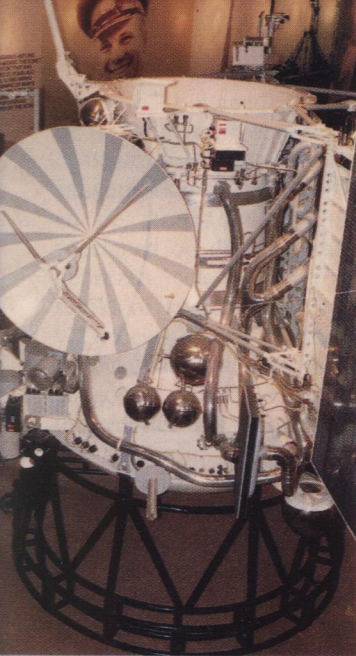
Maar een eerlijke expositie zou hebben aangetoond hoe Satan telkens weer landen heeft aangezet tot zinloze, en tot zelfmoord leidende oorlogen. Ze zou duidelijk maken hoe hij muziek, kunst, literatuur, wetenschap, technologie en sport zou hebben misbruikt om aan de grootheid en de mogelijkheden van de mens afbreuk te doen in plaats van ze te bevorderen.

Uit wat tentoongesteld was, zou duidelijk blijken hoe hij ons heeft overgehaald onze grote prestaties negatief toe te passen, zodat de vruchten van de vooruitgang tot vernietigingswapens werden.

Een waarheidsgetrouwe expositie van het koninkrijk van Satan zou niets onbeproefd hebben gelaten om duidelijk te maken waarom de wereld niet de vrede en de harmonie kent waar zij zo wanhopig naar verlangt. De bezoekers zouden beginnen te begrijpen hoe de mensheid in gijzeling is gehouden door een boosaardig wezen dat alleen maar uit is op het toebrengen van leed en het aanrichten van verwoesting.

De landen die naar de EXPO kwamen toonden ons hun plannen voor de toekomst. Wat zou Satans koninkrijk

ons hebben laten zien? Wel, als hij eerlijk was zou hij moeten onthullen hoe hij op het goede moment zit te wachten om uit de schaduw te treden teneinde een ongekende verwoesting aan te richten. Hij heeft plannen om de mensheid verder dan zij ooit voor mogelijk had gehouden langs het pad der vernietiging te voeren. Verre van „een wereld in beweging — een wereld

kunnen het zelfs niet eens worden over wat het koninkrijk van God is — en wanneer ze het al eens zijn, hebben ze het mis.

Jezus wist wat Hij bedoelde. Zijn koninkrijk is een werkelijkheid, en het is voorbestemd *de* supermacht van de toekomst te worden. Dat zal gebeuren als Hij door God wordt gezonden om tussenbeide te komen om de mensheid te redden van Satans ongekende eindtijdrazenij. Het laatste boek van de Bijbel, Openbaring, vertelt u daar alles van. Het maakt ook duidelijk hoe Christus en zijn koninkrijk de leiding zullen hebben over 1000 jaar van vrede en harmonie *hier op aarde*.

Als het koninkrijk van God een paviljoen op de EXPO had gehad, wat zou het dan hebben laten zien? Zonder twijfel vooruitgang, niet alleen op het gebied van transport en communicatie, maar op alle andere gebieden. De Schepper van de mensheid houdt van vooruitgang. Hij verheugt zich in vernieuwing en waardeert vindingrijkheid. Kijk alleen maar naar de rijke verscheidenheid van dingen die *Hij* heeft gemaakt uit zo'n honderd scheikundige elementen die Hij in het

leven heeft geroepen. Zoals elke ouder zal Hij zijn kinderen nimmer ontmoedigen verder te leren en zich te ontwikkelen, vooropgesteld dat dat op veilige en constructieve manier gebeurt.

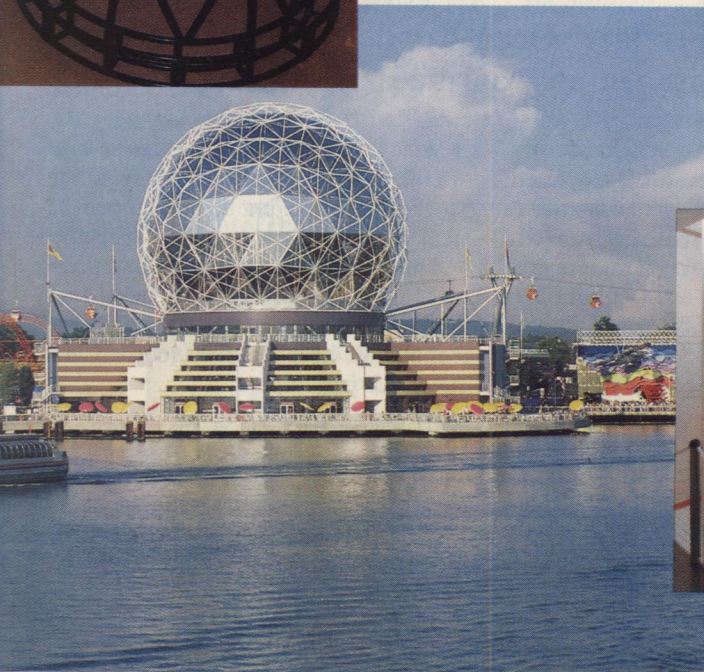
Mogelijk zou deze inzending ons een proefje kunnen geven van dingen waar wij nog helemaal niet aan gedacht hebben —

uitgestrekte, nog maagdelijke terreinen van inspanning (1 Kor. 2:9). God is de schepper van harmonie en schoonheid. Zonder twijfel zou zijn inzending gevuld zijn met verheffende muziek en verbluffende kunstwerken. En een heel nieuwe wereld van onderwijs, gebaseerd op de ontwikkeling van karakter. Het paviljoen van het koninkrijk van God zou ontworpen zijn om ons te leren hoe wij onze hoogste aspiraties en onze schitterendste doelstellingen kunnen verwezenlijken. Om vervolgens nog verder omhoog te schieten — hoger dan wij ons ooit hebben durven voorstellen. Want dat is hoe Hij zijn koninkrijk aan ons heeft geopenbaard — in de vluchtige kijkjes die in de Bijbel zijn vastgelegd.

Tenslotte zou de bezoeker begrijpen hoe wij een in vrede levende wereld zullen hebben. Tegenwoordig lijkt onze definitie van vrede neer te komen op „afwezigheid van kernoorlog tussen de supermachten”. Maar is de huidige toestand van beroering (150 oorlogen sedert de Tweede Wereldoorlog) echte vrede? Jezus zei dat zijn vrede niet is zoals die van de wereld (Joh. 14:27). God zou moeten uitleggen wat *ware* vrede op wereldomvattende schaal betekent.

In de optimistische wereld van EXPO '86 zou dit paviljoen zeker een van de meest populaire zijn geworden. Daarentegen zou *(Zie verder pagina 29)*

binnen bereik” te zijn, stevenen wij af op een wereld die uit elkaar valt en die met een schok tot stilstand zal komen. Het paviljoen van de Verenigde Naties herinnerde ons eraan dat wij de middelen hebben ontwikkeld om onszelf te vernietigen. Het doel van het koninkrijk van Satan is ervoor te zorgen dat we die middelen ook gebruiken.

Een bezoek aan een inzending van deze aard zou een onthullende en ontmoedigende ervaring zijn. Ontnuchterd zouden wij bedachtzaam op weg gaan naar de inzending van het koninkrijk van God.

Niet van deze wereld

Ook dit koninkrijk is op grote schaal verkeerd begrepen. Jezus zei dat het „niet van deze wereld” was (Joh. 18:36). Velen hebben zich afgevraagd wat Hij daarmee bedoelde. Bedoelde Hij dat wij het alleen betreden wanneer wij naar de hemel gaan? Of probeert Hij het in ons hart te vestigen? Naar men mag aannemen zouden de kerken en sekten van de „christenheid” graag meewerken aan het inrichten van deze tentoonstelling. Het zou in opperste verwarring uitmonden. De meesten

Leer kinderen de waarheid over reclame

Graemme J. Marshall

Kinderen zien vele honderden tv-reclames per jaar. Geen wonder dat zij weten wat zij willen eten, welke kleren zij willen dragen en waarmee zij willen spelen.

Kinderen kijken graag en veel naar de tv. De 20e-eeuwse elektronische opas stelt kleine kinderen echter bloot aan verkooppraatjes. Op hun beurt nemen de lieverdjes de taak van de adverteerder over door hun ouders aan het hoofd te zeuren om te kopen, te kopen en nog eens te kopen! Natuurlijk proberen de adverteerders via het kinderbrein een greep te doen in de portemonnaie van de ouders.

Vanaf het moment waarop kinderen naar tv-reclame beginnen te kijken, worden zij geprogrammeerd voor actieve consumptie. Op kinderen gerichte reclame spoort kinderen niet alleen aan om te kopen, maar kan hen ook in potentieel conflict met de ouderlijke waarden brengen.

Sommige ouders stellen de vraag of adverteerders wel mag worden toegestaan hun boodschappen tot jonge kinderen te richten. Veel ouders staan hun kinderen domweg toe op steeds jongere leeftijd belangrijke en kostbare aankoopbeslissingen te nemen, zoals op het terrein van schoeisel en kleding.

Ouders voelen zich vaak gedwongen produkten aan te schaffen van inferieure kwaliteit, onvoldoende voedingswaarde of tekortschietende veiligheid. Zij willen dat hun kinderen

leren verkooptechnieken te doorzien, zich minder door reclamemethoden te laten beïnvloeden en beter in staat te zijn als verstandige consumenten te beslissen.

Invloed van reclame

Wij dienen te begrijpen wat reclame eigenlijk is en hoe wij haar dienen te benaderen. Reclame maken is een wetenschap die er hoofdzakelijk op is gericht mensen in hun kwetsbare plekken te raken.

Het grootste deel van de op kinderen gerichte reclameboodschappen bestaat uit het aanprijzen van speelgoed en mierzoete voedingsmiddelen. En volgens onderzoekers zijn de meeste kinderen niet in staat door reclame-technieken heen te zien voor zij zo'n 10 of 12 jaar zijn.

Hoed u speciaal voor november en december!

Dat zijn de maanden die de helft van de tv-budgetten voor speelgoedreclame opslokken! Kleine kinderen worden aangetrokken door de vrolijke kleuren en de stralende gezichten waarmee speelgoed op de beeldbuis wordt aangeprezen, ook al is het nog zo onge-schikt of kostbaar.

Om eerlijk te zijn moet worden toegegeven dat reclame die van fantasie en goede smaak getuigt en die zowel informatief als aantrekkelijk is, van nut kan zijn. Maar reclame die de ontvankelijke geest van jonge kinderen manipuleert met dubieuze waarden is verkeerd!

Kinderen worden ook op andere manieren benaderd dan via de tv. Let maar eens op het aantal advertenties in stripboeken en andere jeugdlektuur. Of lees wat er soms op de zijkanten van ontbijtverpakkingen en op snoepgoedwikkels staat.

Waarom slechte reclame slecht is

• Zij praat ons valse waarden aan. Door een leven aan te prijzen dat op „steeds meer hebben” is gebaseerd door direct aan elk opkomend verlangen toe te geven, worden

echte levenswaarden uitgehold, zoals op anderen gerichte inspanningen en zorgzaamheid, zelfdiscipline en verantwoordelijkheidsgevoel.

• Zij verlamt het denken. Wanneer wij het voortdurende gebruik van schijnlogica blijven accepteren, stellen wij een sterke, maar valse opvoedende kracht in staat datgene te ondermijnen wat een goede opvoeding nodig heeft om ons tot rationele, kritische en op het gezond verstand gebaseerde denkprocessen in staat te stellen.

• Zij bevordert zelfzucht. Door het verlangen naar „dingen” te koesteren wordt men ertoe gebracht meer te *wil-len bezitten* — in plaats van te proberen meer te *zijn* zoals mensen zouden moeten zijn.

• Zij bederft persoonlijke verhoudingen. De seksuele exploitatie van de vrouw in het reclamewezen draagt bij aan het toenemende mislukken van man-vrouw relaties. Het suggereren dat „liefde” afhangt van de aanschaf van bijvoorbeeld deodorantspray, zeep of tandpasta is misinformatie en een simplificatie van de ingewikkelde levenshoudingen die tussen mensen een rol spelen.

Wat u kunt doen

1) Spreek met uw kinderen over de methoden van reclamemakers. Leg uit hoe de adverteerder in zijn boodschap te werk gaat. Demonstreer het effect van achtergrondmuziek door het geluid weg te draaien. Laat zien hoe afmetingen worden overdreven door close-ups en

speciale belichting, waardoor sommige speelgoedjes, wanneer je ze ècht ziet, niet zo mooi glimmen en niet zo groot zijn.

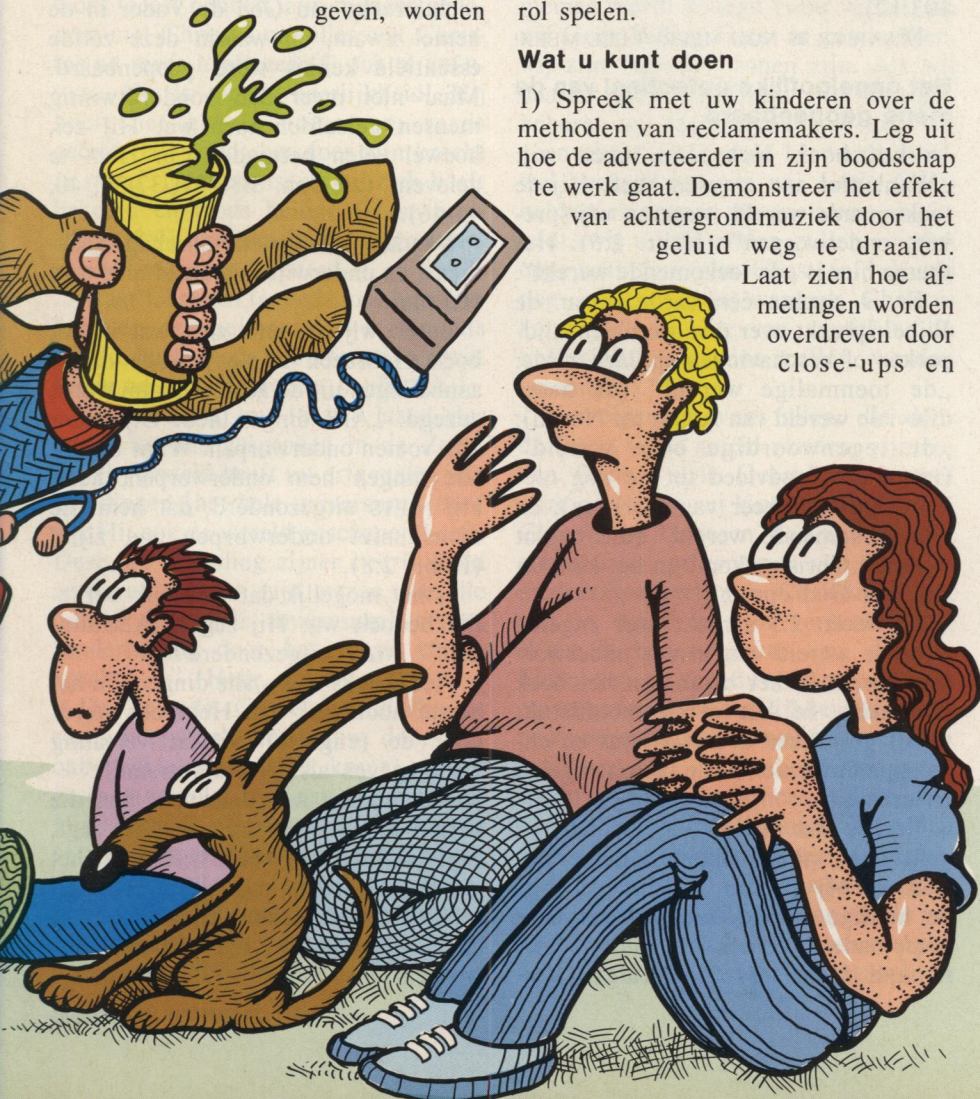
2) Leg uit wat verkooppsychologie is. Waarom moeten auto's verkocht worden door een aardig meisje in badpak op de motorkap te laten leunen? Waarom een knappe cowboy in jeans achter het stuur van een sportieve auto met vierwielaandrijving? Waarom laat men acteurs verklaren dat de dingen die zij proeven zo heerlijk zijn? Maak duidelijk dat iedereen lichamelijke aantrekkelijkheid, humor, vriendschap en opwinding waardeert, en dat adverteerders deze natuurlijke gevoelens uitbuiten om hun produkten aan de man te brengen. En verklaar dat deze gevoelens en verlangens natuurlijk zijn, maar dat het verkeerd is om te geloven dat die verlangens zullen worden vervuld door die produkten aan te schaffen.

3) Wijs op de werkelijke betekenis van woorden. Kinderen zijn geneigd letterlijk alles te geloven wat zij zien, en dat een bepaald merk het „beste”, „snelste” of „zoetste” is. Help hen dergelijke beweringen te doorzien. Overtuig u dat zij de beperkende bepalingen van de kleine lettertjes lezen, zoals „batterijen niet inbegrepen”, „onderdelen afzonderlijk aan te schaffen”. En dat zij zich niet laten misleiden door vage of ontwijkende woorden die nauwelijks betekenis hebben, zoals „helpt” tandbederf voorkomen, „hoort bij” een voedzaam ontbijt, ijs met chocolade-, „aroma”. Kinderen dienen te weten dat deze woorden als ze in reclames worden gebruikt, soms maar een deel van de waarheid weergeven, en vaak tot onjuiste gevolgtrekkingen leiden.

4) Denk hardop over reclamespots waar u het niet mee eens bent. Leg uit waarom. Daar oudere kinderen soms niet van „gepreek” houden, kunt u door hardop uw gedachten te uiten duidelijk maken waar het u om gaat zonder u tot iemand in het bijzonder te richten. En wees niet bang uw boodschap vaak te herhalen. Per slot van rekening zijn er niet veel tv-reclames die maar één keer worden uitgezonden.

5) Wijs kinderen op de bronnen van eerlijke voorlichting. Sommige reclames zijn erg informatief. Leer kinderen waardevolle reclame te herkennen. Toon kinderen het nut van

(Zie verder pagina 26)

Koninkrijk van God

(Vervolg van pagina 10)

graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren" (vers 13-14).

Met andere woorden, tijdens het Oordeel van de Grote Witte Troon na het Millennium zal het oudtestamentische Israël weer tot leven worden gewekt; dan zullen zij „de Here kennen". Gods kennis zal tot hen komen. Deze opgestane mensen zullen dan het volgende lezen: „Daar zult gij terugdenken aan alle handel en wandel, waarmee gij u verontreinigd hebt, en van uzelf walgen om al de slechte daden die gij bedreven hebt. En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik ter wille van mijn naam niet met u doen zal naar uw verkeerde wandel en naar uw verdorven handel, huis Israëls, luidt het woord van de Here Here" (Ezech. 20:43-44).

Lees nogmaals Ezechiël 37:14 voor wat er na deze bekering zal gebeuren: „Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren."

Zo zullen zij tijdens het Oordeel van de Grote Witte Troon te weten komen dat Christus de Verlosser is gekomen en voor hen is gestorven. En na hun bekering zullen zij de heilige Geest ontvangen en daarmee behoud en eeuwig leven.

Alle mensen die hebben geleefd en die niet eerder werden geoordeeld, niet alleen Israël, maar alle volken, zullen tot STERFELIJK leven worden opgewekt, fysiek zoals zij waren in hun eerste leven tot aan de tijd van hun dood. De mensen in dit oordeel zullen sterfelijk zijn. Zij zullen dan reenschap afleggen en geoordeeld worden. Betreffende dit Oordeel van de Grote Witte Troon zei Jezus: „De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier. De koningin van het Zuiden zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier" (Matth.

12:41-42; ook in Lukas 11:31-32). Bovendien: „Ik zeg u, dat het voor Sodom in die dag draaglijker zal zijn dan voor die stad... Doch het zal voor Tyrus en Sidon draaglijker zijn in het oordeel dan voor u" (Lukas 10:12, 14). Er zullen straffen zijn. Zij die weinig hebben gezondigd zullen weinig slagen krijgen, maar zij die ernstig hebben gezondigd terwijl zij Gods wil kenden, zullen veel slagen ontvangen (Lukas 12:47-48).

De straf op de zonde is evenwel DE DOOD in het laatste oordeel. Aangezien alle mensen hebben gezondigd zullen allen schuldig worden bevonden en veroordeeld worden. Maar zij zullen horen dat Jezus Christus in hun plaats de straf heeft ondergaan. En door bekering, die uit hun daden moet blijken, zullen zij in die tijd alsnog een gelegenheid krijgen HET LEVEN te kiezen en onsterfelijk te worden gemaakt.

Wat een genadige God is de Schep- per, wiens barmhartigheid jegens ons zo groot is als de hemelen hoog boven de aarde zijn. En onze overtredingen kan Hij even ver van ons verwijderen als het oosten van het westen is (Ps. 103:12).

MAAR ER IS NOG MEER! VEEL MEER!

Het ongelooflijke potentieel van de mens geopenbaard

In het boek Hebreeën lezen wij: „Want niet aan engelen heeft Hij de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, onderworpen" (Hebr. 2:5). Het thema hier is „de toekomstige wereld".

Er is slechts één aarde, maar de Bijbel spreekt over drie werelden, tijdperken of beschavingen op deze aarde: „de toenmalige wereld" (de antediluviale wereld van Adam tot Noach); „de tegenwoordige boze wereld" (vanaf de Zondvloed tot de nog toekomstige terugkeer van Christus); en „de toekomstige wereld" (die begint wanneer Christus komt en het koninkrijk van God opricht).

Hebreeën 2:5 spreekt over engelen alsof de wereld aan hen is onderworpen; direct in het begin van het boek Hebreeën, in het eerste hoofdstuk, wordt gesproken over Christus en engelen, en over de relatie tussen engelen en mensen.

Verlies niet uit het oog dat het hier gaat over „de toekomstige wereld, waarvan wij spreken" — dus niet over de huidige wereld, die nu snel haar einde nadert! Verder in vers 6: „Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeg-

gende...", en dan volgt een aanhaling van *alleen* de verzen 5 tot 7 van de achtste psalm.

In deze psalm wijst David er in het bijzonder op dat God momenteel de aarde met haar atmosfeer en zeeën aan de mens heeft onderworpen. Maar de schrijver van het boek Hebreeën werd ertoe geïnspireerd Davids profetie uit te breiden door er iets totaal *anders* aan toe te voegen — iets wat in de toekomstige wereld zal geschieden!

Deze geopenbaarde kennis van Gods doel met de mensheid, het ongelooflijke ontzagwekkende potentieel van de mens, tart het voorstellingsvermogen. De wetenschap weet hier niets van; het wordt, zover ik weet, door geen enkele godsdienst geopenbaard; en het hoger onderwijs is er volkomen onkundig van.

Niettemin is dit wat God, zoals Hij zegt, heeft bereid voor hen die Hem liefhebben (1 Kor. 2:9-10).

Eerder wees ik er reeds op dat God noodzakelijke kennis aan onze eerste voorouders openbaarde, maar dat zij *niet geloofden wat Hij zei!* Ongeveer 4000 jaar later verscheen Jezus Christus op aarde met een boodschap die rechtstreeks van God de Vader in de hemel kwam, en waarin deze zelfde essentiële kennis werd geopenbaard. Maar niet meer dan honderdtwintig mensen geloofden toen wat Hij zei, hoewel velen betuigden „in Hem te geloven" (zie Joh. 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

Vandaag geloven wetenschap, godsdienst en onderwijs nog altijd niet *WAT HIJ ZE!*

Laten wij nu eens zien wat in het boek Hebreeën in de passage na de aanhalingen uit de achtste psalm wordt gezegd: „Alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen hem onderworpen, heeft Hij NIETS uitgezonderd, dat hem [de mens] niet onderworpen zou zijn" (Hebr. 2:8).

Is het mogelijk dat God ook werkelijk bedoelt wat Hij zegt? „Alle dingen"? *Niets* uitgezonderd?

Het Grieks voor „alle dingen" in het eerste hoofdstuk van Hebreeën wordt door de (engelse) Moffatt-vertaling weergegeven als „het universum".

Met andere woorden: voor hen die bereid zijn te geloven wat God zegt, zegt God dat Hij heeft beslist dat het gehele universum, met alle sterrenstelsels, de talloze zonnen en planeten — alles — aan de mens zal worden onderworpen.

Maar een ogenblik! Lees, voordat u dit ongelovig afwijst, eerst de volgende woorden van dit achtste vers: „Doch thans zien wij *nog niet*, dat hem [de mens] alle dingen [het oneindige heelal] onderworpen zijn.” Vergeet niet dat in vers 5 wordt gesproken over „de toekomstige wereld” — niet over de wereld van vandaag. Wat zien wij echter vandaag? „Maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond.” De mens is, in tegenstelling tot Christus, **NOG NIET** „met heerlijkheid en eer gekroond”.

Maar let erop dat Christus reeds wel met heerlijkheid en eer is gekroond. Verder: „Want het voegde Hem, om wie en door wie *alle dingen* [het hele universum] bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken... daarom schaamt Hij [Christus] Zich niet hen broeders te noemen” (vers 10-11).

Met andere woorden, christenen die Gods Geest hebben, zijn medeërfgenamen met Christus om alles wat Christus nu reeds heeft geërfd, ook te **BEËRVEN**. Hij is nu in heerlijkheid! Hij heeft het gehele universum reeds geërfd. Hij houdt het door zijn kracht *in stand*. De mens is, als hij zich heeft bekeerd en Gods heilige Geest bezit (Rom. 8:9), nu nog slechts een **ERFGENAAM**, nog geen bezitter.

Maar Christus *is* reeds met heerlijkheid en eer gekroond, heeft reeds geërfd, heeft reeds het erfgoed in bezit. Begin nu met Hebreeën, hoofdstuk 1:

„[God heeft] nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen [het hele universum], door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen [het hele universum] draagt [onderhoudt] door het woord zijner kracht...” (Hebr. 1:1-3).

De levende Christus onderhoudt reeds het gehele universum door zijn onbepaalde goddelijke kracht. Deze passage vervolgt met aan te tonen dat Hij boven de engelen staat; Hij is de verwekte en geboren Zoon van God; de engelen zijn slechts individueel geschapen wezens. De (voor ons onzichtbare) engelen zijn dienende geesten — zij dienen ons, die nu een lagere status

dan de engelen hebben, maar *erfgenamen* zijn van het behoud, dat wij zullen beërven wanneer wij, evenals Christus, uit God *geboren* zonen zijn geworden (Hebr. 1:4-14).

Het heelal met dode hemellichamen

Breng dit nu in verband met wat in het achtste hoofdstuk van Romeinen wordt geopenbaard.

Daar wordt gesproken over Christus als Gods Zoon: „... opdat Hij de *eerstgeborene* zou zijn onder vele broeders” (Rom. 8:29). Mensen die Gods heilige Geest bezitten, zijn *erfgenamen* van God en medeërfgenamen met Christus, die, als enige van alle mensen, reeds als Gods Zoon is geboren door een opstanding uit de doden (Rom. 1:4). Hij is de **EERSTE** van de menselijke familie die in het gezin van God — het koninkrijk van God — is geboren. Hij is de pionier die ons is voorgegaan. Wij zullen volgen bij de opstanding der rechtvaardigen ten tijde van Christus' terugkeer op aarde in grote macht en heerlijkheid.

In dit achtste hoofdstuk van Romeinen wordt gezegd (vers 9) dat, als wij Gods heilige Geest in ons hebben, wij zijn verwekte zonen zijn. Als wij daarentegen zijn Geest niet hebben, behoren wij Hem niet toe — zijn wij geen christen. In vers 11 wordt evenwel gezegd dat, als wij Gods Geest hebben en deze in ons toeneemt en ons leidt, wij uit de doden zullen worden opgewekt door zijn Geest (of, als wij nog in leven zijn wanneer Christus komt, wij op slag van sterfelijke in onsterfelijke wezens zullen worden veranderd).

Vervolgens: „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods... Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenamen van Christus... om ook te delen in zijn verheerlijking. Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

„Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping [alle zonnen, planeten, sterren en manen] is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter, omdat ook de

schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping [de sterren, zonnen en manen, die nu in een toestand van verval en nutteloosheid verkeren] in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij [de schepping], maar ook wij zelf, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben [wij, de door Gods Geest verwekte mensen, de zeer **WEINIGEN** die nu tot het behoud worden geroepen: de „eerstelingen”], zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap [onze *geboorte* als zonen]...” (Rom. 8:14-23).

Wat een wonderbaarlijke kennis wordt hier geopenbaard!

Verbazingwekkender, ontzagwekkender, onthullender passages kunnen niet worden geschreven!

Dit is een zo verbazingwekkende openbaring, dat men het, door het vluchtig door te lezen, niet volledig kan bevatten.

Ik citeerde eerst een gedeelte uit Romeinen 8, vers 29, waar staat dat Christus de *eerstgeborene* is van **VELE BROEDEREN**.

In Hebreeën 1 zien wij dat Christus, de eerste mens die door een opstanding uit de doden werd geboren, is verheerlijkt en nu het hele universum onderhoudt. Hij is de pionier die ons is voorgegaan. Bij zijn terugkeer naar de aarde in macht en glorie zullen zij die bekeerd zijn en Gods heilige Geest hebben ontvangen, door een opstanding in het gezin van God worden geboren. Daarna zal *het hele universum* aan hen worden onderworpen!

Vervolgens citeerde ik uit Romeinen 8: *als* wij geleid worden door de heilige Geest van God, zullen wij worden opgewekt tot uit geest samengestelde, onsterfelijke wezens in het gezin van God, evenals Christus na zijn opstanding in het jaar 31.

Nogmaals vers 19: „Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.” Dit zal gebeuren ten tijde van de opstanding, wanneer zij die fysiek zijn — door een opstanding of een ogenblikkelijke *verandering* van sterfelijk vlees tot onsterfelijke geest — Gods zonen zullen worden.

Het hele universum zal worden vernieuwd

Tracht dit goed te begrijpen. *Waarom* zou het gehele universum — de scep-

ping — met *reikhalzend verlangen* wachten op de daadwerkelijke geboorte, het openbaar worden van al deze zonen van God die in Gods gezin zullen worden geboren? De daaropvolgende verzen geven een beeld van een heelal vol hemellichamen in een staat van verval en nutteloosheid, als zijnde aan deze dode staat onderworpen in hoop en verwachting! „Omdat ook de schepping zelf [het universum is nu niet in staat leven in stand te houden] van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.”

Hoe komt het dat alle planeten in deze staat van verval zijn geraakt? God heeft ze beslist niet zo geschapen!

Verval duidt op een staat of toestand veroorzaakt door degeneratie en ontbinding van een eerdere niet vervallen toestand. God schiep deze planeten dus NIET in een staat van verval. Er is echter iets gebeurd waardoor het verval is begonnen.

Wat kan van al deze „dienstbaarheid aan de vergankelijkheid” de oorzaak zijn geweest?

Het kan niet de toestand zijn waarin God ze schiep! Uit alles wat wij in Gods geopenbaarde Woord over Gods schepping lezen blijkt dat deze volmaakt was. De aarde is geschapen als een volmaakte schepping van schitterende schoonheid.

Vóór de schepping van de mens evenwel werd de aarde door engelen bewoond. Engelen, die volmaakt waren vanaf hun schepping totdat er ongerechtigheid of wetteloosheid in hen werd gevonden, waren er de oorzaak van dat het hele oppervlak van de aarde in een toestand van verval, wanorde en leegte terechtkwam, zoals in hoofdstuk 2 is aangetoond.

Zou het hele universum met de ontelbare andere planeten zijn geschapen om uiteindelijk leven in stand te kunnen houden? Dit wordt ons niet met zoveel woorden in Gods geopenbaarde Woord gezegd, maar wat wij erin lezen werpt meer licht op de vraag waarom God besloot de mens te scheppen!

Wij lezen verder in Romeinen 8:22: „Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping [het universum] in al haar delen zucht en in barensood is.” Hier wordt de schepping vergeleken met een vrouw die op het punt staat een kind te baren. De schepping wordt beschreven als zuchtend in barensood

in afwachting van de geboorte van de kinderen van God. Het is alsof de schepping (het heelal) de moeder, en God de vader is.

De strekking van deze verzen is in elk geval dat, als wij (bekeerde mensen) uit God zijn geboren, en dan de kracht en glorie van God zullen bezitten, wij datgene zullen doen wat God deed, toen deze aarde „woest en ledig” was (*tohu wabohu* in het Hebreeuws van Genesis 1:2). Toen Christus het gelaat van de aardbodem vernieuwde (Ps. 104:30), vernieuwde Hij wat door de opstand van de zondigende engelen was vernietigd.

Wat deze wonderbaarlijke passages impliceren gaat veel verder dan de geopenbaarde woorden als zodanig.

Deze passage duidt precies op datgene waarop ook de astronomen en wetenschappelijke gegevens wijzen: de zonnen zijn als vuurballen die licht en warmte afgeven; maar de planeten, met uitzondering van de aarde, verkeren in een toestand van levenloosheid, verval en nutteloosheid. Maar niet voor eeuwig: zij *wachten* tot de tijd waarop bekeerde mensen zullen worden GEBOREN als kinderen van God, geboren in het heilige gezin van God dat het koninkrijk van God zal vormen.

Het evangelie van Jezus gaat over het koninkrijk van God. Christus' evangelie van het koninkrijk bevat in feite alle kennis die hier wordt geopenbaard: het gehele universum zal worden beheerd door ons, die, met God de Vader en met Christus, het koninkrijk van God zullen vormen.

God is in de eerste plaats Schepper, maar Hij is tevens Heerser. En Hij is de Leraar die kennis openbaart die het menselijk verstand onmogelijk uit zichzelf kan begrijpen!

Indien u alle teksten die ik in dit hoofdstuk heb geciteerd in samenhang met elkaar beschouwt, zult u een idee krijgen van het ongelooflijke potentieel van de mens. Ons potentieel is te worden geboren in het gezin van God en totale macht te ontvangen! Wij zullen gezag over het gehele universum krijgen!

Wat zullen wij dan doen? Deze teksten wijzen erop dat wij leven zullen schenken aan miljarden dode planeten, zoals leven is geschonken aan de aarde. Wij zullen scheppen, op aanwijzing en instructie van God. Wij zullen tot in alle eeuwigheid regeren! Openbaring 21 en 22 laten zien dat er dan geen pijn, geen lijden, geen

kwaad meer zal zijn, want wij hebben dan geleerd Gods weg van het goede te kiezen. Het zal een eeuwig leven van scheppen zijn; wij zullen voortdurend in grote vreugde vooruitzien naar nieuwe scheppingsprojecten, en ook terugzien op wat wij hebben volbracht, in geluk en vreugde over wat wij reeds tot stand zullen hebben gebracht.

Nooit zullen wij moe of lusteloos worden. Wij zullen steeds levenslustig zijn — vol energie, vitaliteit, bruisend leven, kracht en macht!

De aarde wordt UNIVERSEEL hoofdkwartier

Tenslotte zal zelfs God de Vader naar deze aarde komen. Zijn troon van het gehele universum zal op deze aarde worden gevestigd.

In 1 Korinthe 15:24 staat, nadat er is gesproken over de verschillende opstandingen: „Daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht ontroond zal hebben.”

In Openbaring 21:3: „En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn.”

En verder in Openbaring 22:3: „En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren [dienen].”

Wanneer er wordt gesproken over God en het LAM, vertegenwoordigt het LAM Christus en God verwijst naar de VADER.

Tenslotte zal de verzoening volledig zijn. Zowel God de Vader en de Zoon Jezus Christus in ons als wij verenigd met hen als het ene, machtige, soevereine, Goddelijke gezin.

Hoeveel wonderbaarlijker dan het uitdrukkingsvermogen van woorden is de glorie van God en zijn wonderbaarlijke plan dat op dit ogenblik in uitvoering is. De lof, de eer en de glorie zijn voor God en voor Jezus Christus voor eeuwig en eeuwig.

Als Gods grote meesterplan van 7000 jaar tenslotte voltooid is — als het mysterie der eeuwen tenslotte onthuld is — als het herscheppen van het onmetelijke universum en de eeuwigheid voor ons liggen, staan wij tenslotte aan

HET BEGIN. □

De Vier Ruiters van de Apocalyps

Dit artikel is samengesteld uit het script van een tv-programma van David Hulme.

De vier legendarische ruiters van de Apocalyps vormen een van de grootste raadsels van de Bijbel. Bijna 1900 jaar geleden legde de apostel Johannes voor het eerst de details vast van hun onheilspellende tocht en sindsdien vragen geleerden en leken zich af wat zij symboliseren.

Er zijn vele ideeën geweest, maar pas in onze moderne tijd zijn wij in staat om de betekenis van deze angstaanjagende ruiters volledig te begrijpen.

Voordat wij ons echter tot het boek Openbaring wenden, moeten wij ons daarop voorbereiden door een realistische kijk op deze wereld.

Wij leven in een zwaar bewapend kamp. Onze planeet heeft een nucleaire wapenvoorraad aangelegd die voldoende is om alle mensen minstens 50 maal te vernietigen.

Tegenwoordig zijn wapens een gewild handelsobject. Wapenverkopers bereizen de wereld met hun waar en verkopen daarbij vaak aan arme naties die zelfs de middelen niet hebben om hun eigen mensen te voeden. Wij spreken over het handhaven van de vrede door het afschrikkingsevenwicht, waarbij de supermachten elkaar schaakmat zetten door er een nagenoeg gelijke wapenhoeveelheid op na te houden. Maar de oorlog blijft ondanks dit zogenaamde „evenwicht” doorgaan.

Waarom doen wij onszelf dit aan?

Zoals wij al zo vaak in dit programma gezegd hebben, God heeft ons huidige dilemma voorzien en door middel van Jezus Christus tot ons gesproken. Tweeduizend jaar geleden waarschuwde Jezus ons dat wij het potentieel zouden ontwikkelen om ons-

speren, katapulten en belegeringsvoertuigen. Ze waren doeltreffend, maar beslist niet in staat al het leven te vernietigen. En dat brengt mij terug op het boek Openbaring en de vier apocalyptische ruiters.

In het boek Openbaring werd aan

zelf te vernietigen. Hij voorzag wat er gebeuren zou. In Mattheüs 24:21 en 22 lezen wij: „Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden . . .”

Toen Jezus dat zei, waren de wapens van zijn tijd Romeinse korte zwaarden,

Johannes, de laatst overgeblevene van de oorspronkelijke 12 apostelen, bevoorrechte informatie gegeven over de eindtijd van deze wereld. Er werd hem opgedragen deze door te geven aan degenen die in de betreffende tijd zouden leven. Dat zijn u en ik. Ik zei bevoorrechte informatie, omdat ze pas in deze eeuw volledig begrepen kan worden.

Wij zullen ons nu rechtstreeks wen-

den tot die beroemde passage die specifiek aantoont wat er in onze tijd zal gebeuren en al gebeurt. Deze begint in Openbaring 6:2:

„En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen... En een tweede, een rossig paard, kwam, en hem, die erop zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en dat zij elkander zouden slachten, en hem werd een groot zwaard gegeven... En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat had een weegschaal in zijn hand... En ik zag, en zie, een vaal paard... En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde om te doden, met het zwaard, met de honger, met de... dood en door de wilde dieren der aarde.”

Het lijkt allemaal erg vreemd en moeilijk te bevatten. Maar bedenk dat dit boek een boek van openbaring is. Herinner u ook dat de Bijbel zijn eigen symbolen verklaart. Jezus Christus is degene die deze profetie aan Johannes gaf. Het behoeft geen verbazing te wekken dat Jezus Christus ook de sleutel gaf tot het begrip van deze vier ruiters. U vindt deze in Mattheüs 24:3: „Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons, wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” Jezus' antwoord op deze vraag is de sleutel tot het begrip van wat de vier ruiters betekenen. Openbaring 6 en Mattheüs 24 hebben beide betrekking op dezelfde tijd, op het einde van dit tijdperk van de mens voor de wederkomst van Christus en de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde. Als u beide passages vergelijkt, krijgt u een inzicht in de betekenis van deze symbolen.

Het antwoord dat Christus gaf met betrekking tot de tekens die zouden voorafgaan aan zijn wederkomst en aan het einde van de beschaving van de mens begint in vers 4: „En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide!”

In het daaropvolgende vers vervolgt Hij zijn waarschuwing ten aanzien van de religieuze misleiding door te kennen te geven dat er mensen zouden zijn die beweren Christus te vertegenwoordigen en de mensen desondanks misleiden. In vers 5: „Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen:

Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.”

De ruiters in Openbaring 6 zijn geen voorboden van goede dingen. De eerste ruiter mag op het eerste gezicht Christus lijken te symboliseren, hij is echter een bedrieger. Hij vertegenwoordigt een valse, misleidende religie, in wit gehuld, maar vol van dwaling en misleiding, een religie die geestelijke verwarring zaait.

Het witte paard van Openbaring 6 symboliseert niet Christus, maar de valse religie, het eerste van de tekenen waarvan Christus zei dat ze zouden leiden tot zijn Wederkomst.

Mensen eigenen zich de naam van Christus toe voor hun activiteiten en gebruiken de godsdienst als dekmantel voor hun wandaden. Christus waarschuwde dat de valse religie opnieuw een rol zal spelen in de ophanden zijnde bijna-vernietiging van de mens.

In deze met Openbaring 6 parallel lopende passage in Mattheüs 24:6 en 7 lezen wij vervolgens: „Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet.”

Zie hoe dit correspondeert met de volgende ruiter in Openbaring 6.

„En een tweede, een rossig paard, kwam, en hem, die erop zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en dat zij elkander zouden slachten, en hem werd een groot zwaard gegeven.”

Oorlog is een van de voornaamste zorgen van de mens in deze eeuw: twee wereldoorlogen en 140 of meer kleinere oorlogen sinds de Tweede Wereldoorlog.

Een nieuwe wereldoorlog betekent een bedreiging voor de gehele mensheid.

Laten wij nu kijken naar het volgende teken in Mattheüs 24, het laatste deel van vers 7: „... en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen” (*Statenvert.*).

Combineer dit met Openbaring 6:5 en 6: „En toen Hij het derde zegel opende, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde als een stem te midden van de vier dieren zeggen: Een maat tarwe voor een schelling [ofwel een dagloon indertijd] en drie maten gerst voor een schelling; en breng geen schade toe aan de olie en de wijn.”

Wij hebben nu te maken met het zwarte paard dat hongersnood symboliseert. In weerwil van allerlei hulpprogramma's sterven er al miljoenen van honger en ziekten die een nasleep zijn van natuurrampen. En het zal nog erger worden.

En zo worden deze paarden, die valse religie, oorlog en hongersnood symboliseren, met daarmee gepaard gaande aardbevingen, uiteindelijk gecombineerd in het verschrikkelijke vierde paard — het vale paard — het symbool van de pestilentiën — de dood zelf. Openbaring 6:8: „En ik zag, en zie, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood, en het dodenrijk [of het graf] volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde om te doden, met het zwaard, met de honger, met de... dood en door de wilde dieren der aarde.”

Minstens een kwart van de geografie en de bevolking van de aarde zal worden getroffen.

Wanneer wij dit hoofdstuk van Openbaring naast Mattheüs 24 leggen en wij de Bijbel zijn eigen symbolen laten interpreteren, kunnen wij zien dat deze ruiters de tekenen vertegenwoordigen waarvan Jezus zei dat zij „het begin der weeën” zouden zijn — de periode die zou leiden tot zijn Wederkomst.

Wij moeten dit onder de ogen zien, en wij moeten weten hoe wij eraan kunnen ontkomen. Jezus zei dat het mogelijk is om zich te kwalificeren voor een ontsnapping aan wat komen gaat.

In Lukas 21:36 lezen wij: „Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen.”

Dit is een waarschuwing om waakzaam te zijn, om de wereldgebeurtenissen te volgen en te beginnen met het maken van de juiste keuzen. Dit tijdperk van de weg van de mens heeft zijn loop bijna volbracht en het is noodzakelijk dat wij aan de afschuwelijke tijden die voor ons liggen ontkomen. Christus beloofde een periode van bescherming voor degenen die zich houden aan de weg om te ontkomen.

Ons gratis verkrijgbare boekje *Het boek Openbaring eindelijk onthuld!* zal u helpen de betekenis te vatten van deze profetieën die in het begin zo moeilijk te begrijpen lijken. □

De stenen spreken, luid en duidelijk

Deel 2

Keith W. Stump

Dit is het tweede en laatste deel van dit artikel waarvan het eerste deel in het oktobernummer verscheen.

In dit artikel wordt een aantal nog altijd levende foutieve opvattingen betreffende de Bijbel weerlegd aan de hand van door archeologische ontdekkingen aangedragen feiten.

Nog een Joodse „mythe”?

Ook de historiciteit van de Babylonische ballingschap is door sommige critici betwist. De Bijbel vertelt heel gedetailleerd hoe het volk van Juda door de legers van Babylon in slavernij werd weggevoerd, vroeg in de 6e eeuw v.Chr. (2 Kon. 24-25). „Ook een Joodse mythe”, luidde hun gezamenlijke conclusie.

Tussen 1935 en 1938 werd echter een belangrijke ontdekking gedaan op de plaats waar het oude Lakis, naar men meende, had gelegen, 48 kilometer ten zuidwesten van Jeruzalem. Lakis is een van de steden waarvan de Bijbel vertelt dat zij ten tijde van de belegering van Jeruzalem overwonnen zijn (Jer. 34:7).

In de afgravingsniveaus van vlak voor de ballingschap werden op deze plaats eenentwintig scherven aardewerk gevonden, beschreven met het oude Hebreeuwse schrift. Het worden meestal de Brieven van Lakis of de Ostraka van Lakis genoemd, die precies in de tijd van de Babylonische belegering zijn geschreven. Sommige bleken communiqué's die tussen de militaire commandant van de stad en de commandant van een buiten de stad gelegen observatiepost zijn uitgewisseld, en geven een levendig beeld van de laatste dagen van Juda's wanhopige strijd tegen Babylon!

Latere vondsten in Mesopotamië, Babylonische beschrijvingen van de verovering van Jeruzalem door Nebukadnessar, hebben verdere bewijzen geleverd. De Babylonische ballingschap is als historisch feit on-

omstotelijk komen vast te staan.

De Dode Zee-rollen

De ontdekking van de Dode Zee-rollen is waarschijnlijk wel een van de meest spectaculaire vondsten van de archeologie van het Midden-Oosten in onze eeuw. Deze grafelnde manuscripten werden in 1947 ontdekt door een herdersjongen van de Bedoeïenen, in verlaten grotten in de wildernis van Juda, vlakbij de Dode Zee. Vervolgens werden in hetzelfde gebied nog meer rollen gevonden.

De meeste teksten zijn tussen 100 v.Chr. en 68 n.Chr. op schrift gesteld. Sommige bevatten de oudst-bekende versies van passages en boeken van het Oude Testament, inclusief het hele boek Jesaja. Voor de ontdekking van de Dode Zee-rollen was het oudste en meestomvattende manuscript in het Hebreeuws de Codex Petropolitanus, gedateerd op 916 n.Chr.

Men heeft wel gedacht dat de rollen deel hadden uitgemaakt van een bibliotheek van de Essenen. De manuscripten vertonen nu en dan verkeerde tekstlezingen, toevoegingen, doorhalingen en slordige kopieerfouten. Toch onderstrepen de Dode Zee-rollen dat het Oude Testament met een hoge mate van nauwkeurigheid is overgeleverd. De tweeduizend jaar oude documenten laten duidelijk zien dat het gezaghebbende Masoretische Hebreeuwse Oude Testament van tegenwoordig de oude teksten opmerkelijk trouw volgt.

Ook opmerkelijk in dit verband zijn de gedeelten van veertien perkamentrollen die in Massada, de plaats van de laatste Joodse poging de Romeinen te weerstaan in 73 n.Chr., zijn gevonden. Deze omvatten onder andere gedeelten van de boeken Genesis, Leviticus, Deuteronomium, de Psalmen en Ezechiël. In tekst en spelling zijn ze identiek aan de traditionele Hebreeuwse Bijbel.

De zondvloed: feit of fabel?

Er zijn veel pogingen gedaan om met behulp van de archeologie vast te stellen of de zondvloed (Gen. 5-8) werkelijk

gebeurd is. Het verslag van de zondvloed is waarschijnlijk een van de meest omstreden bijbelse verhalen.

Hoewel veel critici dit verhaal nog steeds naar het rijk der fabels verwijzen is dit meer een gevolg van hun weigering om de mogelijkheid van goddelijk ingrijpen in de geschiedenis te accepteren, dan van gebrek aan bewijs.

Er zijn dikke lagen slik en klei gevonden bij de talrijke Babylonische opgravingen, die daar ongetwijfeld door overstromingen zijn achtergelaten. Deze afzettingen, waaronder de ruïnes van vroegere steden begraven liggen, horen in sommige gevallen thuis in de tijd van de zondvloed volgens de bijbelse chronologie. Veel gezaghebbende schrijvers beschouwen ze dan ook als neerslag afkomstig uit het water van Noachs zondvloed, uit de 24e eeuw v.Chr. Critici daarentegen spreken van „toeval”.

De critici laten niet na erop te wijzen dat op andere plaatsen sedimentlagen zijn gevonden uit andere perioden dan de 24e eeuw v.Chr. en dat de afzettingen ontbreken op andere plaatsen waar ze wel gevonden zouden moeten worden als het bijbelverhaal klopt.

Wat deze critici over het hoofd zien is het simpele feit dat plaatselijk verschillende terreinen natuurlijk verschillende soorten en hoeveelheden sporen van de zondvloed moeten hebben vastgehouden, of zelfs helemaal geen sporen. Bovendien geven gelokaliseerde overstromingen (van de Eufraat bijvoorbeeld) in andere perioden een afdoende verklaring voor op andere niveaus gevonden afzettingen.

Misschien geeft de reconstructie van de geschiedenis van de 24e eeuw v.Chr. nog sterkere aanwijzingen dan de studie van overstromingssedimenten. Termen en zinsneden als: *anarchie, verwoesting, donkere eeuwen, breuken in de continuïteit, en sterke afname van bevolking* blijven opduiken in verband met deze periode, de tijd van de bijbelse zondvloed!

De breuk tussen het oude Egyptische koninkrijk en de opkomst van het Middenrijk is hier een voorbeeld van, net als de periode vóór de Akkadische dynastie in Zuid-Mesopotamië (Sumerië). De periode tussen de cultuur van het Vroege en die van het Middelste Bronstijdperk in Palestina vormt eenzelfde soort onderbreking. „De beschaving dooft uit, de geschiedenis raakt in nevelen en onduidelijkheid gehuld en lezen en schrijven verdwijnen praktisch”, aldus de archeologe Kathleen Kenyon.

Welk duidelijker bewijs kunnen wij verlangen voor de rampzalige breuk die de Bijbel beschrijft?

Tenslotte moeten wij opmerken dat oude zondvloedverhalen gevonden zijn in wijd uiteenliggende gebieden op aarde, waaronder Amerika, Engeland, India, China, Tibet, Kasjmier, Polynesië, Griekenland en Australië. Bijna alle rassen kennen een overgeleverd verhaal over een grote ramp dat tot in details lijkt op het verhaal uit Genesis. Het Sumerische Gilgamesj-epos, een oud overstromingsverhaal op een serie kleitabletten uit de bibliotheek van koning Assurbanipal van Nineve, is een van de meest bekende. Daar alle rassen van de zonen van Noach afstammen zou het geen verrassing moeten zijn dat zij allemaal hetzelfde verhaal aan hun kinderen hebben doorgegeven.

Nog meer bewijzen

Andere belangrijke ondersteunende ontdekkingen kunnen

wij kort noemen:

- De bewering dat Jozef geschoren was voordat hij naar de farao ging (Gen. 41:14) heeft de spotlust van tal van critici opgewekt. Zij verzekerden dat het scheermes pas eeuwen later in Egypte bekend was. Maar zoals gebruikelijk leverde de archeologie het bewijs van het tegendeel, door aan te tonen dat scheermessen al lang voor de tijd van Jozef bekend waren in Egypte (17e eeuw v.Chr.). Massief gouden en koperen scheermessen zijn in Egyptische graven gevonden, zelfs wel uit het vierde millennium v. Chr.

- Eens waren de 39 koningen van het oude Israël en Juda gedurende de gedeelde monarchie enkel bekend uit de bijbelboeken Koningen en Kronieken. Maar toen kwam een groot aantal teksten in spijkerschrift aan het licht, afkomstig uit de opgegraven bibliotheken van verschillende Assyrische koningen, waarop vele van de koningen van Israël en Juda genoemd worden, onder andere Omri, Achab, Jehu, Menachem, Hosea, Pekach, Hizkia, Joachaz, Joram en Josafat. Het bijbelverhaal was alweer correct.

- Het bijbelse verslag van de verdelging van de Egyptische eerstgeborenen in de nacht voor de uittocht is zelfs goed bekend bij mensen die de Bijbel oppervlakkig kennen. De Bijbel zegt: „En te middernacht sloeg de Here iedere eerstgeborene in het land Egypte, van de eerstgeborene van Farao, die op zijn troon zou zitten, tot de eerstgeborene van de gevangene die in de kerker was” (Ex. 12:29).

Door de archeologie weten wij dat Thoetmoses IV, opvolger van Amenhotep II (Amenofis), de farao van de uittocht, niet Amenhoteps eerstgeborene was, noch de kroonprins. Hij werd pas troonopvolger *na de dood van zijn oudste broer*, precies zoals het bijbelverslag het wil.

- De veldtocht van Sanherib van Assur tegen Juda is vastgelegd in 2 Koningen 18 en 19 en 2 Kronieken 32. Het bijbelverslag vermeldt dat hij Jeruzalem belegerde, maar terugkeerde zonder de stad ingenomen te hebben nadat zijn leger op wonderbaarlijke wijze vernietigd was. Sanheribs eigen verslag van de invasie is teruggevonden op een prisma van klei. Hoewel hij opschept over tal van overwinningen eist hij de inname van Jeruzalem niet op. Alweer is de Bijbel bevestigd.

Feilloze nauwkeurigheid

Ware reeksen van ontdekkingen kunnen worden opgesomd bij wijze van bevestiging van de bijbelse geschiedenis. De aantallen voorbeelden van archeologische illustraties van het Oude Testament groeien voortdurend naarmate nieuwe ontdekkingen worden gedaan. De archeologie heeft de bijbelse geschiedenis keer op keer overvloedig bekrachtigd. Het bijbelverhaal is tot in bijzonderheden historisch verantwoord. De Bijbel daagt ongelovige critici uit om zijn onwaarheid aan te tonen. Velen hebben dit wanhopig geprobeerd, maar hebben gefaald. Gods Woord kan niet worden gebroken (Joh. 10:35)!

De Bijbel is niet het werk van feilbare mensen. Het is werkelijk het onfeilbare Woord van God. „Uw woord is de waarheid”, verklaart Jezus in Johannes 17:17. De stem van de archeologie ondersteunt dit onweerlegbaar feit! □

De strijd duurt voort: Evolutie versus Schepping

Paul Kroll

Er is maar een definitief antwoord op de vraag: Hoe ontstond het leven?

Op 24 november 1859 publiceerde Charles Darwin zijn boek *Origin of Species*. Het boek van deze verlegen, teruggetrokken Brit slaagde erin de wereld op zijn kop te zetten.

Het woord 'schepping' raakte uit de mode. Het modieuze, nieuwe begrip werd *evolutie*. Vanzelfsprekend was het idee niet door Darwin in het leven geroepen. De commo-

tie rondom de *Origin* zweepte evenwel de voorstanders van evolutie op.

Het Darwin-syndroom

Jaren geleden vatte Ruth Moore, Amerikaans publiciste op het gebied van de natuurwetenschappen, de explosieve kracht van Darwins theorie als volgt samen: „Toen hij aan zijn carrière begon, konden alleen ketters de scheppingsleer in twijfel trekken. Toen hij zijn carrière beëindigde, kon de

evolutieer alleen ontkend worden als men de rede buitensloot” (*Evolution*, New York, Time Inc., 1964, p.10).

Dit revolutionaire idee, dat het bestaan van alle levende dingen het gevolg was van een niet-bestuurde, evolutionaire ontwikkeling, deed een hevige strijd ontbranden tussen „creationisten” en wetenschapsmensen. Deze strijd duurt tot op de dag van vandaag voort.

Heeft een Opperwezen het heelal en het leven geschapen? Of ontstonden de levende dingen geleidelijk en vanzelf,

volgens de „natuurwetten”, en zonder bemoeienis van een Godheid?

Is God dood?

Als het leven eenvoudigweg geleidelijk en uit zichzelf is ontstaan, om het zo maar te zeggen, dan is het idee dat er een scheppende God zou bestaan over-tollige theologische ballast, een begrip dat ronddobbert op een zee van levende dingen die zichzelf uitstekend kunnen redden.

De belangrijkste doelstelling van de evolutieer *is* ook om God uit het land der levenden te verstoten. Peter Bowler, docent wetenschapsgeschiedenis en -filosofie aan de Queens Universtiteit te Belfast, wijst op het volgende:

„De hele drijfveer achter de moderne evolutietheorie is altijd de wens geweest om de noodzaak van een bovennatuurlijk doel uit te schakelen bij de verklaring van de huidige structuur van levende wezens”, en hij „is erop gericht om elke mogelijke vorm van bovennatuurlijk ingrijpen in de wereld uit te sluiten” (*Evolution: The History of an Idea*, Berkeley, University of California Press, 1984, pp. 5, 6).

Voor een aanhanger van de evolutieer is deze theorie het uitgangspunt van zijn wereldbeeld. Het is zijn enige en definitieve verklaring voor het bestaan van het leven. De evolutieer is een soort catechismus. De ingewijde moet hem opzeggen, aanvaarden en geloven, wil hij door de wetenschappelijke gemeenschap als een betrouwbaar lid geaccepteerd worden.

Maar geloven is iets anders dan bewijzen. Kunnen wij stervelingen, gebonden aan onze eigen tijd, ook maar *iets* weten van wat zich tienduizend of zelfs honderd miljoen jaar geleden in de prehistorie heeft afgespeeld?

Wij moeten het volgende belangrijke feit begrijpen: wil men de juistheid van een theorie bewijzen, dan moet deze de vuurproef van de wetenschappelijke methode doorstaan. Dit betekent dat de evolutietheorie en de meest fundamentele hypothesen ervan *experimenteel getoetst* moeten worden. De wetenschappelijke methode vereist dat het experiment herhaalbaar of reproduceerbaar is. Anders kan de theorie niet geverifieerd of gefalsificeerd worden.

Maar hoe toetst of herhaalt men wat in het verleden is gebeurd? Dat is het fundamentele probleem voor *zowel* evolutionisten als creationisten. Niemand kan in het laboratorium het pro-

ces (evolutie of schepping) waarnemen, kopiëren, verifiëren, herhalen of reproduceren.

Dit is het punt waarop de zaak vastloopt. Als zich op een bepaald tijdstip in het verleden een evolutionaire ontwikkeling of een scheppingsdaad heeft voorgedaan, zouden die UNIEK zijn en *niet-herhaalbaar*, en voor altijd tot het verleden behoren. Zelfs als de wetenschap de ene soort in de andere zou kunnen veranderen (wat zij niet kan), dan zou dat nog niet bewijzen dat een soortgelijke verandering zich in het verleden op *natuurlijke* wijze heeft voltrokken.

Dit is de kern van de zaak. Wij kunnen *nu* niet waarnemen dat de vereiste evolutionaire veranderingen zich voltrekken. Evenmin kunnen wij getuige zijn van een specifieke scheppingsdaad. Er is geen televisiedocumentaire die laat zien hoe uit een brok klei een Adam wordt geschapen door een bovennatuurlijk wezen.

De meeste wetenschappers beweren natuurlijk dat de evolutie wetenschappelijk kan worden aangetoond. Zij verzekeren ons dat er zich op dit moment evolutionaire ontwikkelingen voordoen. Laten wij ons dus eens verdiepen in deze kant van de evolutietheorie.

Het is een waarneembaar feit dat er binnen een gegeven soort een grote verscheidenheid bestaat. Neem de beste vriend van de mens: de hond. Wetenschappelijke fokmethoden hebben de bijzonder kleine chihuahua, de slanke whippet, de enorme Deense dog en de bulldog voortgebracht, om slechts een deel van de vele bekende variëteiten te noemen.

Het zijn evenwel allemaal honden. Nog nooit is een hond een kat geworden of in een paard veranderd. En dit geldt voor alle soorten levende dingen. Een roos blijft een roos blijft een roos, welke kleur of vorm hij ook heeft.

Verscheidenheid tegenover evolutie

Toch is vanaf de tijd van Darwin tot nu toe het *feit* dat deze verscheidenheid aan levende wezens bestaat gebruikt als aanknopingspunt voor *niet-waargenomen* evolutionaire veranderingen. Dat wil zeggen, kleine veranderingen die *binnen* een soort zijn waargenomen, worden gezien als de eerste aanduidingen van NIET-WAARGENOMEN grote veranderingen van een „oude” naar een „nieuwe” soort.

De geleerden zelf vergeten dit verschil vaak. Microbioloog Lynn Margulis en geofysicus Allen Hammond stellen in het nummer van december 1981 van het tijdschrift *Science* 81:

„Evolutie valt niet alleen te berekenen, maar kan ook worden waargenomen, in het laboratorium en in het veld” („Farewell to Newton, Einstein, Darwin . . .”, p. 56). De schrijvers verwijzen dan naar de „fantastische verscheidenheid aan honden” als verondersteld voorbeeld van deze evolutie.

Een soortgelijk geval van onzorgvuldige logica is te vinden in het boek *Evolution* van Ruth Moore. Een van de inleiders beweert: „De meest aanschouwelijke wijze waarop evolutie plaatsvindt is wanneer de mens eigenschappen uitkiest die hem bevallen en deze aankweekt bij zijn planten of huisdieren” (p. 75).

Maar dat IS GEEN evolutie, dat is selectief kweken of fokken. Dit soort kweken of fokken is louter het uitzoeken en kopiëren van binnen de soort *reeds bestaande* eigenschappen. De meer dan 8000 variëteiten van de roos zijn allemaal rozen.

Evolutie vereist het ontstaan van een nieuwe levensvorm die *genetisch onafhankelijk* is van de bestaande soorten. Het kweken van een nieuwe variëteit is niet meer dan het aan de oppervlakte brengen van wat al latent aanwezig is in de genetische mogelijkheden van een soort.

Theorie in plaats van bewijs

Wat zijn dan de „bewijzen” die de aanhangers van de evolutieer hebben aangevoerd? Stephen Jay Gould van de Harvard Universtiteit, een fervent evolutionist, wijst erop dat de „theorieën over het ontstaan van soorten zijn gebaseerd op analogie, extrapolatie en afleiding” („Is A New and General Theory of Evolution Emer-

Geleerden en staatslieden zien in een wereldregering de enige hoop op wereldvrede. Tegelijk erkennen zij dat een dergelijke regering onmogelijk is. Ons boekje *Wereldvrede — Hoe het tot stand zal komen* toont hoe spoedig de oplossing voor de kwalen van de mensheid zal komen!

ging", in *Evolution Now*, John Maynard Smith, editor, San Francisco: W.H. Freeman, 1982, p. 133).

Maar analogie, extrapolatie en afleiding, d.w.z. het projecteren van het bekende (verscheidenheid) op het onbekende (evolutie), vormen geen bewijs. Zij voldoen niet aan de eisen van de wetenschappelijke methode. Daarom zegt Gould dat dit cruciale aspect van de theorie „in feite dood is, ondanks het voortbestaan ervan als orthodoxe leer in studieboeken" (*Evolution Now*, p. 131).

Pogingen van de wetenschap evolutie in het laboratorium na te bootsen lopen ook op niets uit. Een voorbeeld is de *Drosophila melanogaster*, een fruitvliegje. Het heeft een korte voortplantingscyclus van 10 tot 15 dagen, zodat in korte tijd een groot aantal opeenvolgende generaties kunnen worden gekweekt. De vliegjes zijn zelfs blootgesteld aan röntgenstraling om het normale aantal mutaties aanzienlijk uit te breiden en op te voeren.

Het resultaat was niets anders dan meer bizarre soorten fruitvliegjes.

Wij verlaten nu het laboratorium en gaan het veld in. Zowel evolutionisten als creationisten beweren dat fossielen hun gezichtspunt ondersteunen. Maar kunnen deze ons nu echt zo veel vertellen over de schepping of de evolutie van het leven?

Botten maken ons niet wijzer

Wat vertellen de skeletresten in de geologische tijdstabel, zoals die is geconstrueerd door de paleontologen, ons precies? Een soort verschijnt plotseling in een bepaalde aardlaag, blijft in de daaropvolgende lagen nagenoeg onveranderd, en verdwijnt weer. Als hieruit iets kan worden afgeleid, is het dat de soorten zich gedurende miljoenen jaren handhaven zonder enige verandering (evolutie) van betekenis.

De laatste jaren is een aantal evolutie-aanhangers ermee opgehouden het hoofd op de rotsen te breken. Zij hebben hun theorie gewijzigd, zodat deze „past" bij wat waargenomen lijkt te zijn. Sommigen pleiten nu voor een „onderbroken evenwicht". Men zegt nu over de evolutie dat die *plotseling* en snel optreedt, en alleen binnen *zeer kleine* populaties. Men zegt dat de dan pas geëvolueerde soort vervolgens miljoenen jaren onveranderd blijft, tot hij uitsterft tijdens een volgende plotselinge, dramatische en snelle evolutionaire „onderbreking".

Dat is een interessante theorie. Maar is een dergelijke evolutionaire ontwikkeling ooit voorgekomen? Naar de eisen van de wetenschappelijke methode kunnen wij dit nooit zeker weten. Niemand is ooit getuige geweest van een daadwerkelijk plaatsvindende „onderbreking", en wij kunnen die in het laboratorium niet nabootsen.

Bovendien redeneren de evolutie-aanhangers nog steeds op grond van *ontbrekende* bewijzen. We hebben die kwartvleugelige, monsterlijke reptielvogels niet, bijvoorbeeld. Maar zelfs al was dat wel het geval, dan zouden we nog niet *wetenschappelijk* kunnen vaststellen dat die kwartvleugelige een ontbrekende schakel is.

Maar laten we eens kijken wat er de laatste honderdvijfentwintig jaar is geschreven.

Charles Darwin vraagt zich in 1859 af, terwijl hij over fossielen schrijft: „Waarom... zit iedere geologische formatie en elke laag niet vol met... tussenschakels?" Dat zouden ze toch moeten zijn? Darwin dacht dit terecht. Maar hij kon ze niet vinden. Darwin zei: „De geologie onthult geenszins een dergelijke fijngedifferentieerde organische keten; en dit is misschien het duidelijkste en meest serieuze bezwaar dat tegen de theorie kan worden ingebracht" (*Origin of Species*, Charles Darwin, Harvard Classic Edition, New York: P.F. Collier, 1909, p. 319-320).

Darwin bleef in ieder geval geloven. Hij hoopte dat anderen de lege plekken zouden vullen. Hebben ze dat gedaan? Zeker niet. Zoals Stephen Jay Gould het zegt: „Het ontbreken van fossiele bewijzen voor de tussenstadia tussen belangrijke overgangsfasen in het organische ontwerp, of zelfs ons onvermogen om, al is het maar in onze verbeelding, voor een groot aantal gevallen functionele overgangsvormen te ontwerpen, is een *voortdurend en knagend probleem* voor de trapsgewijze verklaring van de evolutie" (*Evolution Now*, p. 140; nadruk van ons).

Wetenschappelijk creationisme?

We laten de evolutie even rusten om aandacht te besteden aan de scheppingstheorie die door de „wetenschappelijke creationisten" naar voren is gebracht. In het algemeen beweren hedendaagse creationisten dat de aarde, al het leven en de rest van het ons bekende universum ongeveer 6000 tot 10.000 jaar oud zijn.

Om deze bewering te staven moeten zij verschillende methoden om de ouderdom van iets te bepalen *op onwetenschappelijke wijze* weerleggen.

In het bijzonder de ouderdom van de aarde is wetenschappelijk te meten aan de hand van het verval van in de natuur voorkomende radioactieve isotopen tot stabiele atomen. Het verval van kalium-40 tot argon-40 kan als voorbeeld dienen. De halveringstijd is in dit geval 1,3 miljard jaar. De moeilijkheid voor de creationisten is dat het verval tegenwoordig met *constante snelheid* gaat, *niet beïnvloed* door enige bekende, externe omstandigheid.

Om hun theorie te laten kloppen moeten de moderne creationisten een stelling poneren die niet via de wetenschappelijke methode bevestigd kan worden: dat radioactieve elementen ooit buitengewoon veel sneller vervielen dan thans. Creationisten beweren ook dat de materie werd geschapen met „een schijn van ouderdom". Hier van kunnen we geen wetenschappelijke bevestiging geven. We kunnen *nu* niet waarnemen dat een universum op een dergelijke manier wordt geschapen. Evenmin kunnen we *experimenteel* aantonen dat de snelheid van het verval anders was dan die nu is.

We zitten in een impasse. Zowel het wetenschappelijk creationisme als de evolutie zijn uiteindelijk niet met de wetenschappelijke methode te toetsen. Als wij ons tot de wetenschap willen beperken, moeten wij voor wat betreft de oorsprong van het leven of de materie *agnostici* worden.

Alle mensen, ook al wil niet iedereen dit toegeven, worden zo op één lijn gebracht: zij moeten vertrouwen op een *geloof*. De evolutietheorie van de evolutionisten is gebaseerd op geloof, evenals het wetenschappelijk creationisme. Er is niets verkeers aan geloof. Het is zelfs *essentieel* om de vraag naar de oorsprong te kunnen beantwoorden. De belangrijke vraag is alleen: wat is de BRON van uw geloof?

Uiteraard kan er slechts één bron van kennis omtrent de oorsprong der dingen zijn. Die moet ons worden verschaft door een Wezen dat altijd heeft bestaan. Iemand die bij de schepping *aanwezig* was. Dan is er maar één mogelijkheid: die persoon moet God zijn.

Daarom schreef de apostel Paulus, bijna 2000 jaar geleden: „Door het GELOOF [niet via de wetenschappelijke methode] verstaan wij, dat de wereld

door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare" (Hebr. 11:3).

Een boek over bovennatuurlijke daden

Hoe zou een wezen als God nu te werk gaan om zijn bestaan, en zijn schepingsdaden, te bewijzen aan beperkte stervelingen als wij? Hij zou bijvoorbeeld zijn daden kunnen optekenen in een soort autobiografie. Inderdaad bestaat er ook een boek dat vele uitspraken bevat van iemand die zich Heer of God noemt.

Dit autobiografische boek, dat volgens deze God zijn woord is, de Bijbel, heeft een bijzondere eigenschap. Het is samengesteld uit informatie van een hogere orde, informatie die absoluut niet met de wetenschappelijke methode kan worden geanalyseerd.

Tussen Genesis 1:1 („In den beginne schiep God de hemel en de aarde") en Openbaring 21:5 („Zie, Ik maak alle dingen nieuw") zijn alle historische en toekomstige gebeurtenissen vastgelegd, die de zogenaamde natuurwetten, die het gewone bestaan van de fysieke materie en de levende wezens regeren, overstijgen en opheffen.

De boodschap van het Nieuwe Testament bijvoorbeeld is dat de mensen zullen worden veranderd van vlees in geest (1 Kor. 15:52-53). Dit druist in tegen en is een totale nederlaag voor iedere natuurwet en elk aan de mens bekend proces. Het is totaal niet te toetsen met de instrumenten die de mens tot zijn beschikking heeft. Dergelijke kennis moet geopenbaard en begrepen worden door geloof, op een andere manier kan men ze niet kennen.

In deze zin is de Bijbel onvergelykbaar veel meer dan een „lager" wetenschappelijk studieboek. Hij handelt niet over de *lagere* materiële kennis die binnen het bereik van de wetenschap ligt. De Bijbel is het boek over de werking van *bovennatuurlijke* wetten, in tegenstelling tot de natuurlijke wetten.

Niemand is God gelijk

Er is een personage in de Bijbel dat ronduit en onverschrokken beweert anders te zijn dan ieder ander: boven alle dingen verheven.

„Er is geen God behalve Ik, een rechtvaardige, verlossende God is er buiten Mij niet... want Ik ben God

en niemand meer. Want Ik heb gezworen bij Mijzelf" (Jes. 45:21-23).

Degenen die zijn uitspraak in twijfel trekken werpt Hij voor de voeten: „De DWAAS zegt in zijn hart: Er is geen God" (Ps. 53:2).

Deze God beweert tevens de toekomst te voorspellen: „Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is" (Jes. 46:9-10).

Verder verheft Hij zichzelf tot de hoogste macht in het universum. „Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal... Alle volken zijn als niets voor Hem, zij worden door Hem beschouwd als nietig en ijdel" (Jes. 40:15-17).

Deze God zegt ondubbelzinnig: „Ik ben de eerste en Ik ben de laatste en buiten Mij is er geen God" (Jes. 44:6).

Wat zegt God over de oorsprong van de materie en het leven? Dat de materie en het leven het produkt zijn van zijn bovennatuurlijke daden, zijn schepping:

- Job 38:4: „Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt!"
- Jesaja 42:5: „Zo zegt God, de Here, die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot".

„In den beginne..."

Wat is nu deze God? In wezen is God de naam van een koninkrijk of familie die momenteel uit twee geestelijke wezens bestaat.

In het boek Johannes, eerste hoofdstuk, eerste verzen, lezen wij: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is."

Toentertijd, *voordat* het universum bestond, in die leeftijdloze, lang voorbij eeuwigheid, bestonden er twee leden van het Goddelijke koninkrijk. De ene was de Logos, de Woordvoerder, degene die Jezus Christus zou worden. Alle dingen, van het verstverwijderde melkwegstelsel tot het kleine fruitvliegje, werden in Hem geschapen.

Vervolgens komen we bij Genesis 1:1: „In den beginne schiep God de (Zie verder pagina 29)

Reclame

(Vervolg van pagina 15)

consumentenbladen, kwaliteitsonderzoeken en speciale produktinformatie. Ook ervaringen van vrienden kunnen wat dat betreft leerzaam zijn.

6) Gaat u met uw kinderen winkelen, wapen u dan tegen reclamedruk. Wees niet bang nee te zeggen *voordat* u erop uit gaat. Zorg dat u weet wat zowel in het belang van uw kinderen als van uw portemonnaie is. Laat u ook niet verleiden tot een voortdurend gevecht tegen jeugdige willetjes wanneer die hun zinnen hebben gezet op iets dat u niet goedkeurt.

Als samenleving zijn wij haast ongemerkt afgedreven naar een steeds verdergaande commercialisering van de jeugd. Er is nu een vastberaden opstelling van uw kant nodig om die tendens tegen te gaan.

Ga over tot de daad. Dring de invloed terug die slimme reclame op veel te veel jonge kinderen uitoefent. En op te veel volwassenen! □

WAAROM zou u de Bijbel bestuderen?

Omdat hij de antwoorden geeft op de belangrijkste levensvragen: Waartoe bent u geboren? Wat zal de toekomst brengen? Zijn er oplossingen voor de wereldproblemen?

De unieke, boeiende Bijbelcursus van Ambassador College kan u helpen de Bijbel te gaan begrijpen als nooit tevoren!

De lessen zijn in eenvoudige stijl geschreven, overzichtelijk en GRATIS. Waarom zoudt u zich niet nu inschrijven?

Schrijf naar Stichting

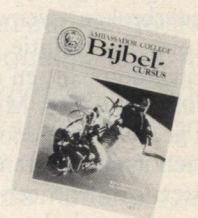
Ambassador

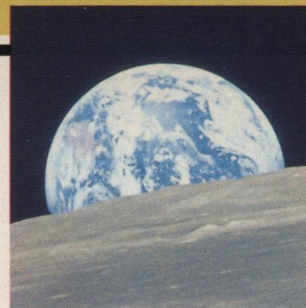
College,

Postbus 444,

3430 AK

Nieuwegein.

Inzicht in wereldgebeurtenissen en stromingen

Wetenschapsmensen voorspellen dat de toeneming van de ultraviolette straling zal uitlopen op een aanmerkelijke stijging van het aantal gevallen van huidkanker en andere ecologische schade.

De door mensen vervaardigde gassen zijn te vinden in de drijfgassen van spuitbussen, in koelvloeistoffen en in industriële oplosmiddelen, en ze worden toegepast bij de fabricage van schuimplastic.

In 1984 werd over de hele wereld genomen meer dan 450 miljoen kg chloorfluorcarbonen in de atmosfeer gebracht — de grootste hoeveelheid sedert 1977. ■

Droogte in Zuid-Amerika

Een groot gebied in het zuiden van Brazilië en Paraguay en in het noordoosten van Argentinië is getroffen door een ernstige droogte die nu al sinds juni 1985 voortduurt. Op het hoogtepunt in januari 1986 begonnen de plaatselijke media de droogte te bestempelen als de ergste in meer dan 100 jaar. Het grondwater is kostbaar geworden.

Februari en juli brachten enige verlichting in de vorm van lichte regenval, maar het algemene beeld blijft somber. ■

Opnieuw zorg over ozon

De NASA maakt zich ongerust. Onlangs ontdekten wetenschapsmensen een „gat” boven Antarctica waarin het ozon

sterk is afgenomen als gevolg van het gebruik van kunstmatige gassen, vooral van chloorfluorcarbonen. De ozonlaag in de bovenatmosfeer beschermt de aarde tegen de schadelijke ultraviolette straling van de zon.

Afrika's langste oorlog

Hoewel de bloedige oorlog in Ethiopië's noordelijke provincie Eritrea nu al 25 jaar aan de gang is, schijnt zij niet dichterbij het einde dan toen zij begon.

Het slepende conflict gaat tussen Eritrese nationalist die vechten voor herstel van hun onafhankelijkheid, en de troepen van de Ethiopische regering die door de Sovjets van uitrusting worden voorzien. Er zijn al tienduizenden levens verloren gegaan.

De in meerderheid het

moslimgeloof aanhangende Eritreeërs beweren zowel in etnisch als in religieus opzicht te verschillen van de christelijke zuiderlingen die het grootste deel van de Ethiopische bevolking uitmaken. Onafhankelijkheid van Eritrea zou voor Ethiopië het verlies betekenen van een strategisch gebied langs de Rode Zee, een vooruitzicht dat de centrale regering in Addis Abeba tot elke prijs wil afwenden.

De voormalige Italiaanse kolonie Eritrea kwam in 1941 onder Brits bewind. In 1948 werd het lot van het land in handen van de V.N. gelegd, die in 1950 stemden voor een federatie tussen Eritrea en Ethiopië. De bepalingen van de

overeenkomst gaven Eritrea een grote mate van plaatselijk zelfbestuur.

In november 1962 kondigde wijlen keizer Haile Selassie echter het einde van de federatie af en voegde Eritrea bij Ethiopië. Het vechten begon.

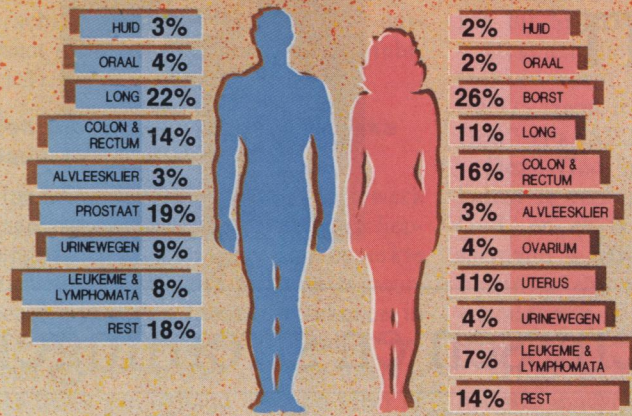
Vastbesloten de volledige controle over Eritrea te behouden, heeft de marxistische regering van Ethiopië een loodzware schuldenlast aan de Sovjet-Unie op zich genomen — zijn voornaamste bondgenoot en leverancier van wapens en andere militaire uitrusting. In een poging de roerige Eritrese regio te ontvolken, lanceerde de regering in 1984 een programma voor

gedwongen volksverhuizing van meer dan een miljoen Eritrese boeren naar de centrale en zuidelijke regio's van het land.

Op weg naar hun nieuwe woongebieden kwamen duizenden in landverhuizerskampen om het leven. ■

**VOORKOMEN VAN KANKER NAAR
SOORT EN PER GESLACHT*
SCHATTINGEN OVER 1986**

*Exclusief niet-melanomen en carcinoma in situ.

Kanker: de stand

Elke 8-urige werkdag zal kanker in de V.S. 431 levens eisen — elke 67 seconden één.

Kanker slaat op elke leeftijd toe — hij doodt meer kinderen van 3 tot 14 jaar dan welke ziekte ook, en komt met het stijgen van de leeftijd steeds vaker voor, aldus het Amerikaanse Kanker Genootschap.

Volgens de jaarverslagen 1982-1984 van de Wereld Gezondheids Statistiek komt kanker bij mannen het meest voor in Hongarije, Schotland, Nederland, Luxemburg en Frankrijk. Bij vrouwen geven Denemarken, Schotland, Luxemburg, Hongarije en Ierland de hoogste aantallen te zien.

De meest voorkomende vorm van kanker bij vrouwen is tegenwoordig longkanker. Hierin weerspiegelt zich het toenemende aantal vrouwen die gezwicht zijn voor roken.

Naar men aanneemt houden de meeste kankergevallen in de V.S. verband met milieufactoren, dwz. dat ze op de een of andere manier verband houden met de fysieke omgeving, of met persoonlijke gewoonten en levenswijzen. Het roken

van sigaretten is in 83% van de gevallen mede-oorzaak van longkanker, en het merendeel van de huidkankers (400.000 nieuwe gevallen per jaar) wordt uitgelokt door de huid te vaak bloot te stellen aan een overmaat van rechtstreeks zonlicht, aldus het kankergenootschap.

Onder de titel „Cancer's Seven Warning Signals” publiceerde het genootschap een lijst van zeven verdachte aanwijzingen.

Het genootschap geeft iedereen die nog geen kankersymptomen vertoont, de raad zich regelmatig op kanker te laten onderzoeken, en wel om de 3 jaar als men tussen de 20 en 40 is, en elk jaar wanneer men de 40 gepasseerd is. ■

Ijzeren Gordijn begint te smelten

De betrekkingen tussen Oost- en West-Europa worden geleidelijk nauwer aangehaald. In juni deden de Sovjets in Boedapest het voorstel in de jaren '90 de landstrijdkrachten en de tactische strijdmacht wederzijds met 25% te verminderen. Eerder had Gorbatsjov in Oost-Duitsland gezegd, dat

Religieuze spanningen in Israël

Vandalen klierden hakenkruisen op muren, beroofden twee godsdienstscholen en staken vervolgens een Joodse synagoge in brand. Deze incidenten hadden betrekking op acties van wereldlijke Joden tegen de ultra-orthodoxe Joden van Israël.

Eerstgenoemden reageerden naar hun zeggen op acties door een luidruchtige minderheid van de ultra-orthodoxen, die meer dan 100 bushuisjes vernield hadden wegens reclamebiljetten die zij aanstootgevend achtten.

President Chaim Herzog bestempelde de door beide groepen veroorzaakte incidenten als „gewelddadig en afschuwelijk”.

De twee gemeenschappen hebben nauwelijks onderling contact. De ultra-orthodoxen beschouwen de wereldlijke Joden, of ketters die geprobeerd hebben de staat Israël door hun eigen

menselijke inspanningen te doen herrijzen. De Zionisten beschouwen de ultra-orthodoxen als fanatici. Jarenlang lieten beide groepen elkaar met rust. Zij tolereerden elkaar door zich wederzijds te houden aan een stilzwijgende overeenkomst. Onder de bepalingen ervan werd Israël opgezet als een natie die gebaseerd zou zijn op orthodoxe waarden, maar met garanties voor de rechten van de niet-orthodoxen. „De radicale randgroeperingen aan beide zijden”, aldus een waarnemer, „worden elke dag sterker en voortdurend militanter.”

Deze polarisatie vormt een bedreiging voor de interne stabiliteit van Israël. ■

heeft Moskou geweigerd met de EG als eenheid te onderhandelen.

Op haar beurt heeft de Europese Commissie, die aan het hoofd van de EG staat, haar serieuze belangstelling uitgesproken voor nauwere bilaterale betrekkingen met de Sovjet-Unie en met de afzonderlijke leden van de Comecon, de Oosteuropese tegenhanger van de EG.

Inderdaad heeft de Commissie een voorstel uitgewerkt voor handelsbesprekingen tussen de EG en Roemenië. De totstandkoming van een soortgelijke relatie tussen Brussel en een ander Comecon-land wordt verwacht. ■

Dilemma

(Vervolg van pagina 5)

Strategic Studies aan de universiteit van Pretoria. Het grotendeels door leden van de Xhosa-stam overheerste ANC zou de steun van de gehele communistische wereld nodig hebben alleen al om hun aartsrivalen de Zoeloes in bedwang te houden, nog afgezien van het weerstaan van de blanken.

Tenslotte komen er zeker chaos, bloedvergieten, honger en ziekte over het land, waarmee in dit geteisterde

50 jaar terug . . .

(Vervolg van pagina 7)

zaken van de wereld — een onafhankelijke supermogendheid!

Het toneel wordt nu in gereedheid gebracht voor deze laatste, naar een climax voerende herleving van het Ro-

deel van het Afrikaanse continent de bijbelse profetieën voor de eindtijd worden vervuld (Matth. 24:6-7).

Gevaar voor de monarchie

Wat intussen vooral op het spel staat is, meer dan het lot van Zuid-Afrika, de toekomst van het Gemenebest, indien belangrijke lidstaten besluiten deze wereldorganisatie de rug toe te keren. Koningin Elizabeth II maakt zich, zo is bekend, als hoofd van het Gemenebest ernstige zorgen over de loop van de gebeurtenissen.

Het Gemenebest zou onherstelbare

meinese Rijk, de komende „Verenigde Staten van Europa”. Europa staat vandaag op de drempel van ongeëvenaarde macht. Het zal niet lang meer duren of het zal zich opnieuw in een positie bevinden om de geopolitieke balans van de wereld drastisch te hervormen!

Wij dienen te begrijpen wat de bij-

scheuren kunnen oplopen, ditmaal *met gevolgen voor de monarchie*, die een groot deel van het Gemenebest bijeenhoudt. Dit zou opnieuw een aanwijzing zijn voor het verval van de glorie van Groot-Brittannië, zoals in de Bijbel is voorspeld, bijvoorbeeld in Hosea 7:8-9 en 13:3.

Schrijf ons om ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*, waarin u het hele verhaal kunt lezen over de opkomst van het Britse rijk en zijn ondergang na ooit op het toppunt van wereldmacht te hebben gestaan. □

belse profetieën openbaren over de komende gebeurtenissen in Europa — gebeurtenissen die het einde van dit tijdperk zullen inluiden en de Wederkomst van Jezus Christus, die Gods Koninkrijk zal herstellen! Schrijf om ons gratis boekje *Het boek Openbaring eindelijk onthuld!* □

EXPO '86

(Vervolg van pagina 13)

het paviljoen van Satan, dat de holheid van zijn leuzen en zijn bedrog zou hebben aangetoond, een valse noot zijn geweest. Maar deze beide koninkrijken waren niet vertegenwoordigd. Satan geeft er de voorkeur aan in het verborgene te blijven, en voor Jezus Christus is de tijd nog niet aangebroken om te laten zien wat Hij kan.

Dat neemt allemaal niet weg dat de EXPO een grandioze tentoonstelling was. Canada's minister-president Brian Mulroney noemde het „een blij en historisch feest”, en hij had gelijk. Het gaf je een positief en bemoedigend gevoel. En je werd je bewust hoe bekrompen en geforceerd de

kwade gevoelens en meningsverschillen tussen landen eigenlijk zijn. EXPO toonde de wereld zoals wij haar wensen. Maar zolang het koninkrijk van Satan haar in zijn onzichtbare greep houdt, zal zij nooit zo worden.

God zij dank zal dat niet eeuwig zo zijn. De Bijbel spreekt over een tijd waarin het koninkrijk van God niet langer „niet van deze wereld” zal zijn. Het zal een invloedrijke positie innemen, zodat de landen toenadering kunnen zoeken om te leren hoe ze echte, blijvende en zinvolle vooruitgang kunnen boeken (Jes. 2:2-4).

Dan, en pas dan, zullen wij een wereld hebben die niet alleen maar in beweging is, maar werkelijk binnen bereik van allen — en op weg naar grote dingen.

— John Halford

Evolutie

(Vervolg van pagina 26)

hemel en de aarde.” Dit begin is de overgangstijd tussen de periode dat er niets stoffelijks bestond en het *ontstaan* van het universum en de aarde.

Nu komen wij aan vers 2 van Genesis 1: „De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed”. De woorden „woest” en „ledig” zijn een vertaling van de hebreeuwse woorden *tohu* en *bohu*. *Tohu* betekent: „een vormloze ruïne”, en *bohu*: „braak liggen, een woestijn”. Het woord „was” komt van het hebreeuwse werkwoord *hayah*. Dit betekent zowel „bestaan” als „worden” of „ontstaan”.

Als we deze twee verzen uit Genesis 1 lezen lijkt het of er iets ontbreekt. Eerst lezen we dat God de aarde schiep, en dan dat het een onbewoonbare woestijn was. God is echter geen schepper van verwarring. Volgens Jesaja 45:18 schiep God de aarde „NIET tot een baaierd”, dat wil zeggen, niet als *tohu*, niet als een woestijn. Hij vormde de aarde „ter bewoning”.

Een kwestie van tijd

Wat ontbreekt hier dan? *Er ligt een uitgestrekte periode tussen vers 1 en vers 2 van Genesis 1!* God schiep de hemel en de aarde ter bewoning, de eerste keer, „in den beginne”. Maar de Bijbel vertelt ons niet WANNEER dat begin was.

Op een later tijdstip *werd* de aarde een woestijn. Het punt waar het om gaat wordt duidelijk gemaakt door een duidelijker vertaling: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was een vormloze ruïne en een [chaotische] woestijn [geworden] . . .”.

Genesis 1, van vers 3 tot aan het eind van het hoofdstuk, beschrijft de herschepping of vernieuwing van de aarde, en de herschepping van het leven, ongeveer 6000 jaar geleden. Toen werden de voorouders van alle levensvormen die wij nu kennen geschapen.

Dit is het duidelijke en ondubbelzinnige antwoord van het geloof op de vraag naar de oorsprong van het universum, de aarde en het leven. □

FOTORECHTEN: Pag. 2-3: L. Greg Smith — PT. Pag. 5: Gene Hogberg — PT. Pag. 7: Culver Pictures. Pag. 12-13: John Borax — PT. Pag. 14-15: Monte Wolverton — PT. Pag. 19: Warren Watson — PT. Pag. 23: Norman Merritt. Pag. 27, linksboven: PT-kaart L. Greg Smith; rechtsonder: Campbell — Sygma. Pag. 28, linksboven: L. Greg Smith — PT; bron: American Cancer Society; rechtsboven: Milner — Sygma; rechtsonder: Ken Tunell — PT. Achterpagina, van boven naar beneden: Culver Pictures; John Borax — PT; Monte Wolverton

IN DIT NUMMER

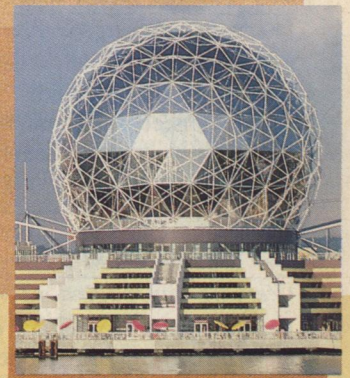

50 JAAR TERUG

Weinig mensen zijn zich tegenwoordig bewust van de *profetische* betekenis van een van de belangrijkste gebeurtenissen van deze eeuw.

WIE ONTBRAKEN ER OP DE EXPO?

Canada's EXPO '86 was wellicht de beste internationale tentoonstelling. Toch waren twee grote mogendheden er niet.

DE WAARHEID OVER RECLAME

Kinderen zien vele honderden tv-reclames per jaar. Ouders moeten weten hoe zij de invloed van tv-reclame binnen de perken kunnen houden.

EVOLUTIE VERSUS SCHEPPING — DE STRIJD DUURT VOORT

Er is maar één definitief antwoord op de vraag:
Hoe ontstond het leven?